

Den Europæiske Unions Tidende

C 55

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

52. årgang

7. marts 2009

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
IV <i>Oplysninger</i>		
OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER		
Domstolen		
2009/C 55/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 44 af 21.2.2009	1
V <i>Udtalelser</i>		
RETLIGE PROCEDURER		
Domstolen		
2009/C 55/02	Sag C-140/07: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. januar 2009 — Hecht-Pharma GmbH mod Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Direktiv 2001/83/EF — artikel 1, nr. 2, og artikel 2, stk. 2 — begrebet »lægemiddel efter funktion« — produkt, hvis egenskab af lægemiddel efter funktion ikke er fastslået — hensyntagen til doseringen af aktive stoffer)	2
2009/C 55/03	Sag C-383/07: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. januar 2009 — M-K Europa GmbH & Co. KG mod Stadt Regensburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Tyskland) (Anmodning om præjudiciel afgørelse — artikel 1, stk. 1-3, i forordning (EF) nr. 258/97 — nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser)	3
2009/C 55/04	Sag C-495/07: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. januar 2009 — Silberquelle GmbH mod Maselli Strickmode GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Patent- und Markensenat (Østrig)) (Varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 10 og 12 — fortabelse — begrebet »reel brug« af et varemærke — anbringelse af et varemærke på reklamegenstande — gratis uddeling af sådanne genstande til købere af varemærkeindehaverens varer)	3

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 55/05	Sag C-502/07: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. januar 2009 — K-1 sp. z o.o. mod Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny (Republikken Polen)) (Moms — urigtige oplysninger i den afgiftspligtiges momsangivelse — tillægsafgift)	4
2009/C 55/06	Sag C-539/07: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 15. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 2002/22/EF — artikel 26, stk. 3 — fælleseuropæisk alarmnummer — lokaliseringsoplysninger om den kaldende part — tilrådighedsstillelse for de instanser, der varetager nødsituationer — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	4
2009/C 55/07	Sag C-259/08: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 79/409/EØF — beskyttelse af vilde fugle — beskyttelse og opretholdelse af levesteder — udpegning af særlige beskyttelsesområder — forbud mod jagt og indfangning — urigtig gennemførelse)	5
2009/C 55/08	Sag C-421/08 P: Appel iværksat den 24. september 2008 af Calebus, SA til prøvelse af dom afsagt den 14. juli 2008 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-366/06, Calebus, SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber støttet af Kongeriget Spanien	5
2009/C 55/09	Sag C-506/08 P: Appel iværksat den 14. november 2008 af Kongeriget Sverige til prøvelse af dom afsagt den 9. september 2008 af Retten i Første Instans (Tredje Udvidede Afdeling) i sag T-403/05, MyTravel Group plc mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	6
2009/C 55/10	Sag C-520/08 P: Appel iværksat den 27. november 2008 af HUP Usługi Polska sp. z o.o. (tidligere HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 24. september 2008 i sag T-248/05 — HUP Usługi Polska sp. z o.o. (tidligere HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Manpower Inc.	7
2009/C 55/11	Sag C-525/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 2. december 2008 — Sylvia Bienek mod Cindor Flugdienst GmbH	8
2009/C 55/12	Sag C-538/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 4. december 2008 — X Holding BV mod Staatssecretaris van Financiën	8
2009/C 55/13	Sag C-541/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 4. december 2008 — Fokus Invest AG mod Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)	8
2009/C 55/14	Sag C-549/08: Sag anlagt den 10. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	9
2009/C 55/15	Sag C-551/08: Sag anlagt den 11. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen	9
2009/C 55/16	Sag C-552/08 P: Appel iværksat den 12. december 2008 af Agrar-Invest-Tatschl GmbH til prøvelse af dom afsagt den 8. oktober 2008 af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) i sag T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	10
2009/C 55/17	Sag C-558/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 17. december 2008 — Portakabin Limited og Portakabin BV mod Primakabin BV	10
2009/C 55/18	Sag C-560/08: Sag anlagt den 17. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	11

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 55/19	Sag C-565/08: Sag anlagt den 19. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	12
2009/C 55/20	Sag C-570/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Anotato Dikastirio Kyprou (Grækenland) den 22. december 2008 — Symvoulio Apochetefseon Lefkosias mod Anatheoritiki Archi Prosforon	13
2009/C 55/21	Sag C-571/08: Sag anlagt den 22. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	13
2009/C 55/22	Sag C-572/08: Sag anlagt den 22. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	14
2009/C 55/23	Sag C-573/08: Sag anlagt den 22. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	14
2009/C 55/24	Sag C-576/08 P: Appel iværksat den 23. december 2008 af People's Mojahedin Organization of Iran til prøvelse af dom afsagt den 23. oktober 2008 af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) i sag T-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran mod Rådet for Den Europæiske Union	15
2009/C 55/25	Sag C-577/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Antwerpen, Afdeling Hasselt (Belgien) den 29. december 2008 — Rijksdienst voor Pensioenen mod E. Brouwer	16
2009/C 55/26	Sag C-578/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 29. december 2008 — Rhimou Chakroun mod Minister van Buitenlandse Zaken	16
2009/C 55/27	Sag C-579/08 P: Appel iværksat den 24. december 2008 af Messer Group GmbH til prøvelse af dom afsagt den 15. oktober 2008 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-305/06, Air Products and Chemicals Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	17
2009/C 55/28	Sag C-581/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af VAT and Duties Tribunal, London (Det Forenede Kongerige) den 29. december 2008 — EMI Group Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	17
2009/C 55/29	Sag C-584/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Liège (Belgien) den 29. december 2008 — Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA mod Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd (Unibet)	18
2009/C 55/30	Sag C-586/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 29. december 2008 — Angelo Rubino mod Ministero dell'Università e della Ricerca	19
2009/C 55/31	Sag C-2/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen Sad (Bulgarien) den 6. januar 2009 — Peter Dimotrov Kalinchev mod Regionalna Mitnicheska Direksia — Plovdiv	19
2009/C 55/32	Sag C-5/09: Sag anlagt den 8. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	19
2009/C 55/33	Sag C-10/09: Sag anlagt den 9. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	20
2009/C 55/34	Sag C-11/09: Sag anlagt den 9. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	20

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 55/35	Sag C-12/09: Sag anlagt den 9. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	21
2009/C 55/36	Sag C-13/09: Sag anlagt den 9. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	21
2009/C 55/37	Sag C-240/08: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 4. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	21
Retten i Første Instans		
2009/C 55/38	Sag T-162/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. januar 2009 — Kronoply mod Kommissionen (Statsstøtte — regionalstøtte til store investeringsprojekter — beslutning, der erklærer en støtte uforenelig med fællesmarkedet — begrundelse — støtten tilskyndelseseffekt — støtten nødvendighed)	22
2009/C 55/39	Sag T-399/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 21. januar 2009 — giroPAY mod KHIM (GIROPAY) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket GIROPAY — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94)	22
2009/C 55/40	Sag T-296/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 21. januar 2009 — Korsch mod KHIM (PharmaCheck) (EF-varemærker — ansøgning om PharmaCheck som EF-ordmærke — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 — begrænsning af fortegnelsen over varer)	23
2009/C 55/41	Sag T-307/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 21. januar 2009 — Hansgrohe mod KHIM (AIRSHOWER) (EF-varemærker — ansøgning om AIRSHOWER som EF-ordmærke — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94)	23
2009/C 55/42	Sag T-316/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. januar 2009 — Commercy mod KHIM — easyGroup IP Licensing (easyHotel) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket easyHotel — det ældre nationale ordmærke EASYHOTEL — relativ registreringshindring — ikke lighed mellem varerne og tjenesteydelserne — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94 — retshjælp — ansøgning indgivet af kurator i et konkursbo efter et erhvervsdrivende selskab — procesreglementets artikel 94, stk. 2)	23
2009/C 55/43	Sag T-352/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. januar 2009 — Kommissionen mod Rednap (Voldgiftsklausul — kontrakt indgået inden for rammerne af det fjerde rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration — Rise- og Healthline-projektet — en del af de anmeldte omkostningers manglende overensstemmelse med kontraktbestemmelser — tilbagebetaling af en del af de forudbetalte beløb — udeblivelsessag)	24
2009/C 55/44	Sag T-424/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. januar 2009 — Pioneer Hi-Bred International mod KHIM (OPTIMUM) (EF-varemærker — ansøgning om OPTIMUM som EF-ordmærke — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — begrundelsespligt — Harmoniseringskontorets ex officio prøvelse af de faktiske omstændigheder — artikel 73 og artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 40/94)	24
2009/C 55/45	Sag T-372/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 19. december 2008 — Bomba Energia Getränkevertriebs mod KHIM — Eckes-Granini (Bomba) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelse — stillingtagen til sagen uforudt)	25

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 55/46	Sag T-137/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 17. december 2008 — Portela mod Kommissionen (Ansvar udenfor kontraktforhold — markedsføring af defekte digitaltermometre, som er forsynet med EF-mærkning — Kommissionens passivitet — årsagsforbindelse — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan fremmes til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	25
2009/C 55/47	Sag T-209/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. december 2008 — Gaedertz mod KHIM — Living Byte Software (GlobalRemote) (EF-varemærker — ugyldighedssag — tilbagekaldelse af begæring om ugyldighed — uforment at træffe afgørelse)	26
2009/C 55/48	Sag T-223/07 P: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 18. december 2008 — Thierry mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2004 — afvisning af en begæring om at afhøre et vidne — åbenbart afvisningsgrundlag)	26
2009/C 55/49	Sag T-285/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. december 2008 — Italien mod Parlamentet og Kommissionen (Formalitetssindsigelse — afvisningspåstand — delvis afvisning af søgsmålet — den anfægtede retsakt kan ikke tilskrives Parlamentet)	26
2009/C 55/50	Sag T-117/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. december 2008 — Italien mod EØSU og Kommissionen (Processuelt stridsspørgsmål — formalitetssindsigelse — delvis afvisning af sagen — retsakter, som Kommissionen ikke kan gøres ansvarlig for)	27
2009/C 55/51	Sag T-468/08 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 23. december 2008 — AES-Tisza mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — kommissionsbeslutning, der erklærer, at den støtte, som Republikken Ungarn har tildelt visse elektricitetsproducenter i form af aftaler om køb af elektricitet, er uforenelig med fællesmarkedet — begæring om udsættelse af gennemførelse — manglende uopsættelighed — interesseafvejning)	27
2009/C 55/52	Sag T-535/08: Sag anlagt den 8. december 2008 — Tuzzi fashion mod KHIM — El Corte Inglés (Emidio Tucci)	28
2009/C 55/53	Sag T-536/08: Sag anlagt den 9. december 2008 — Huvis mod Rådet	28
2009/C 55/54	Sag T-537/08: Sag anlagt den 9. december 2008 — Cixi Jiangnan Chemical Fiber m.fl. mod Rådet	29
2009/C 55/55	Sag T-538/08: Sag anlagt den 9. december 2008 — Rewe-Zentral mod KHIM — Kodi Diskontläden (inéa)	29
2009/C 55/56	Sag T-543/08: Sag anlagt den 15. december 2008 — RWE og RWE Dea mod Kommissionen	30
2009/C 55/57	Sag T-544/08: Sag anlagt den 15. december 2008 — Hansen & Rosenthal og H & R Wax Company Vertrieb mod Kommissionen	31
2009/C 55/58	Sag T-547/08: Sag anlagt den 12. december 2008 — X-Technology Swiss mod KHIM (gengivelse af en strømpe)	31
2009/C 55/59	Sag T-550/08: Sag anlagt den 15. december 2008 — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen mod Kommissionen	32
2009/C 55/60	Sag T-551/08: Sag anlagt den 15. december 2008 — H & R ChemPharm mod Kommissionen	32
2009/C 55/61	Sag T-552/08: Sag anlagt den 17. december 2008 — Kommissionen mod Domótica	33
2009/C 55/62	Sag T-554/08: Sag anlagt den 8. december 2008 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen	34

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 55/63	Sag T-555/08: Sag anlagt den 16. december 2008 — iPublish Ganske Interactive Publishing mod KHIM (gengivelse af et navigationsapparat)	35
2009/C 55/64	Sag T-556/08: Sag anlagt den 17. december 2008 — Slovenská pošta mod Kommissionen	35
2009/C 55/65	Sag T-557/08: Sag anlagt den 18. december 2008 — mPAY24 mod KHIM — Ultra (MPAY)	35
2009/C 55/66	Sag T-560/08 P: Appel iværksat den 19. december 2008 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 14. oktober 2008 af Personaleretten i sag F-74/07, Meierhofer mod Kommissionen	36
2009/C 55/67	Sag T-561/08: Sag anlagt den 15. december 2008 — Bactria og Gutknecht mod Kommissionen	37
2009/C 55/68	Sag T-565/08: Sag anlagt den 17. december 2008 — Corsica Ferries France mod Kommissionen	38
2009/C 55/69	Sag T-566/08: Sag anlagt den 17. december 2008 — Total Raffinage Marketing mod Kommissionen	38
2009/C 55/70	Sag T-567/08 P: Appel iværksat den 19. december 2008 af Bart Nijs til prøvelse af dom afsagt den 9. oktober 2008 af Personaleretten i sag F-49/06, Nijs mod Revisionsretten	39
2009/C 55/71	Sag T-568/08: Sag anlagt den 17. december 2008 — M6 mod Kommissionen	40
2009/C 55/72	Sag T-569/08: Sag anlagt den 22. december 2008 — Visonic mod KHIM — Sedea Electronique (VISIONIC)	40
2009/C 55/73	Sag T-570/08: Sag anlagt den 22. december 2008 — Deutsche Post mod Kommissionen	41
2009/C 55/74	Sag T-571/08: Sag anlagt den 22. december 2008 — Tyskland mod Kommissionen	41
2009/C 55/75	Sag T-573/08: Sag anlagt den 17. december 2008 — TF1 mod Kommissionen	42
2009/C 55/76	Sag T-575/08: Sag anlagt den 22. december 2008 — 4care mod KHIM — Laboratorios Diafarm (Acumed)	43
2009/C 55/77	Sag T-576/08: Sag anlagt den 23. december 2008 — Tyskland mod Kommissionen	43
2009/C 55/78	Sag T-578/08: Sag anlagt den 23. december 2008 — DVB Project mod KHIM — Eurotel (DVB)	44
2009/C 55/79	Sag T-584/08: Sag anlagt den 30. december 2008 — Cantiere Navale De Poli mod Kommissionen	44
2009/C 55/80	Sag T-586/08: Sag anlagt den 24. december 2008 — Kerma mod KHIM (BIOPIETRA)	45
2009/C 55/81	Sag T-3/09: Sag anlagt den 2. januar 2009 — Italien mod Kommissionen	45
2009/C 55/82	Sag T-4/09: Sag anlagt den 5. januar 2009 — UniCredit mod KHIM — Union Investment Privatfonds (UniCredit)	46
2009/C 55/83	Sag T-9/09 P: Appel iværksat den 15. januar 2009 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt den 4. november 2008 af Personaleretten i sag F-133/06, Marcuccio mod Kommissionen	46

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 55/84	Sag T-10/09: Sag anlagt den 14. januar 2009 — Formula One Licensing mod KHIM — Racing — Live (F1 — Live)	47
2009/C 55/85	Sag T-11/09: Sag anlagt den 14. januar 2009 — Özdemir mod KHIM — Aktieselskabet af 21. november 2001 (James Jones)	47
2009/C 55/86	Sag T-16/09 P: Appel iværksat den 19. januar 2009 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt den 4. november 2008 af Personaleretten i sag F-87/07, Marcuccio mod Kommissionen	48
2009/C 55/87	Sag T-20/09 P: Appel iværksat den 16. januar 2009 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 4. november 2008 af Personaleretten i sag F-41/06, Marcuccio mod Kommissionen	49
2009/C 55/88	Sag T-23/09: Sag anlagt den 21. januar 2009 — CNOP og CCG mod Kommissionen	49
2009/C 55/89	Sag T-24/09: Sag anlagt den 21. januar 2009 — Biocaps mod Kommissionen	50
2009/C 55/90	Sag T-132/98: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 17. december 2008 — Groupe Perry og Isibiris mod Kommissionen	50
2009/C 55/91	Sag T-98/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 18. december 2008 — Fédération nationale du Crédit agricole mod Kommissionen	50

Retten for EU-Personalesager

2009/C 55/92	Sag F-35/07: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 27. november 2008 — Klug mod EMEA (Personalesag — midlertidigt ansatte — afslag på fornyelse af tidsbegrænset ansættelseskontrakt — negativ vurderingsrapport — mobning på arbejdspladsen)	51
2009/C 55/93	Sag F-32/08: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 20. januar 2009 — Klein mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — pensioner — invalidepension — dødsfald — begrebet børn, over for hvem der består forsørgerpligt — artikel 2 i vedtægtens bilag VII — erstatning ved dødsfald — ydelse ved dødsfald — børnepension)	51
2009/C 55/94	Sag F-100/08: Sag anlagt den 17. december 2008 — Petrilli mod Kommissionen	52
2009/C 55/95	Sag F-102/08: Sag anlagt den 15. december 2008 — Marcuccio mod Kommissionen	52
2009/C 55/96	Sag F-1/09: Sag anlagt den 9. januar 2009 — Putterie-de-Beukelaer mod Kommissionen	53
2009/C 55/97	Sag F-2/09: Sag anlagt den 19. januar 2009 — Menghi mod ENISA	53
2009/C 55/98	Sag F-3/09: Sag anlagt den 16. januar 2009 — Ridolfi mod Kommissionen	53
2009/C 55/99	Sag F-21/08: Kendelse afsagt af Personaleretten den 18. december 2008 — Gippini Fournier mod Kommissionen	54

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

(2009/C 55/01)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 44 af 21.2.2009

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 32 af 7.2.2009

EUT C 19 af 24.1.2009

EUT C 6 af 10.1.2009

EUT C 327 af 20.12.2008

EUT C 313 af 6.12.2008

EUT C 301 af 22.11.2008

Teksterne er tilgængelige i:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Udtalelser)

RETLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. januar 2009 — Hecht-Pharma GmbH mod Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-140/07) ⁽¹⁾

(Direktiv 2001/83/EF — artikel 1, nr. 2, og artikel 2, stk. 2 — begrebet »lægemiddel efter funktion« — produkt, hvis egenskab af lægemiddel efter funktion ikke er fastslået — hensyntagen til doseringen af aktive stoffer)

(2009/C 55/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hecht-Pharma GmbH

Sagsøgt: Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg

Procesdeltager: Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesverwaltungsgericht — fortolkning af artikel 1, nr. 2, og artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af

31. marts 2004 om ændring af direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EUT L 136, s. 34) — kvalificering af et produkt, der indeholder en bestanddel, der i en bestemt dosering, der er højere end ved normal brug, kan fremkalde fysiologiske ændringer, som lægemiddel — spørgsmålet, om direktiv 2001/83/EF finder anvendelse på et produkt, der eventuelt kan kvalificeres som et lægemiddel, hvis egenskaber som lægemiddel ikke er fastslået — begrebet lægemiddel

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31. marts 2004, skal fortolkes således, at direktiv 2001/83, som ændret ved direktiv 2004/27, ikke finder anvendelse på et produkt, hvis egenskab af lægemiddel efter funktion ikke er videnskabeligt fastslået, uden at det kan udelukkes, at det rent faktisk udgør et lægemiddel.
- 2) Artikel 1, nr. 2, litra b), i direktiv 2001/83, som ændret ved direktiv 2004/27, skal fortolkes således, at kriterierne for et produkts anvendelsesmåde, dets udbredelse, forbrugernes kendskab til det samt de risici, som dets brug kan medføre, fortsat er relevante med henblik på at afgøre, om et produkt er omfattet af definitionen af et lægemiddel efter funktion.
- 3) Artikel 1, nr. 2, litra b), i direktiv 2001/83, som ændret ved direktiv 2004/27, skal fortolkes således, at bortset fra de tilfælde, som vedrører stoffer eller sammensætninger, som har til formål at stille en medicinsk diagnose, kan et produkt ikke anses for et lægemiddel i denne bestemmelses forstand, når det, henset til dets sammensætning — herunder dets dosering af aktive stoffer — og ved forskriftsmæssig brug ikke er egnet til i nævneværdig grad at genoprette, ændre eller påvirke fysiologiske funktioner hos mennesker ved en farmakologisk, immunologisk eller metabolisk virkning.

⁽¹⁾ EUT C 117 af 26.5.2007.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. januar 2009 — M-K Europa GmbH & Co. KG mod Stadt Regensburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-383/07) ⁽¹⁾

(Anmodning om præjudiciel afgørelse — artikel 1, stk. 1-3, i forordning (EF) nr. 258/97 — nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser)

(2009/C 55/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M-K Europa GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Stadt Regensburg

procesdeltager: Landesanstalt für Ernährung Bayern

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — fortolkning af artikel 1, stk. 2, litra d) og e), og stk. 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser (EFT L 43 s. 1) — problemet, om et levnedsmiddel, der kort forinden forordningens ikrafttræden blev indført til et geografisk stærkt begrænset område inden for Fællesskabet (San Marino), har karakter af et nyt levnedsmiddel, når det fremstilles af ingredienser, hvis anvendelse til konsum er omstridt eller kun kan godtgøres med hensyn til et tredjeland (Japan) — forpligtelse til at kontrollere et levnedsmiddel

Konklusion

- 1) Indførslen af et levnedsmiddel til San Marino inden Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser trådte i kraft er ikke relevant for vurderingen af, om dette produkt opfylder betingelsen om anvendelse til konsum i nævneværdigt omfang i Fællesskabet i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordningens artikel 1, stk. 2.
- 2) Den omstændighed, at alle ingredienserne i et levnedsmiddel hver for sig opfylder betingelsen i artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 258/97 eller er uskadelige, kan ikke anses for tilstrækkelig til at udelukke anvendelsen af forordningen på det tilberedte levnedsmiddel. Med henblik på at afgøre, om produktet skal kvalificeres som et nyt levnedsmiddel i forordning nr. 258/97's forstand, skal de nationale myndigheder træffe afgørelse i hvert enkelt tilfælde ud fra en samlet bedømmelse af levnedsmidlets kendetegn og fremstillingsprocessen.
- 3) Den omstændighed, at samtlige alger, som indgår i et levnedsmiddel i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, stk. 2,

litra d), i forordning nr. 258/97, opfylder betingelsen om konsum i nævneværdigt omfang i Det Europæiske Fællesskab i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordningens artikel 1, stk. 2, er ikke tilstrækkelig til at udelukke anvendelsen af forordningen på nævnte produkt.

- 4) Erfaringsgrundlaget vedrørende et levnedsmiddels sikkerhed, som udelukkende foreligger uden for Europa, er ikke tilstrækkeligt til at fastslå, at det henhører under kategorien levnedsmidler, som »traditionelt anses for at kunne anvendes risikofrit« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, stk. 2, litra e), i forordning nr. 258/97.
- 5) Den erhvervsdrivende er ikke forpligtet til at iværksætte proceduren i artikel 13 i forordning nr. 258/97.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 24.11.2007.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. januar 2009 — Silberquelle GmbH mod Maselli Strickmode GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Patent- und Markensenat (Østrig))

(Sag C-495/07) ⁽¹⁾

(Varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 10 og 12 — fortabelse — begrebet »reel brug« af et varemærke — anbringelse af et varemærke på reklamegenstande — gratis uddeling af sådanne genstande til købere af varemærkeindehaverens varer)

(2009/C 55/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Patent- und Markensenat

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Silberquelle GmbH

Sagsøgt: Maselli Strickmode GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Patent- und Markensenat — fortolkning af artikel 10, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1) — varemærkeindehaverens fortabelse af rettigheder — begrebet reel brug af varemærket — varer (alkoholfri drikke), der medfølger som tilgift ved salget af andre varer (tekstiler)

Konklusion

Artikel 10, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at indehaveren af et varemærke, der anbringer dette varemærke på genstande, der gratis tilbydes købere af dennes varer, ikke gør reel brug af varemærket for den klasse, hvorunder genstandene henhører.

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. januar 2009 — K-1 sp. z o.o. mod Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny (Republikken Polen))

(Sag C-502/07) (¹)

(Moms — urigtige oplysninger i den afgiftspligtiges momsangivelse — tillægsafgift)

(2009/C 55/05)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K-1 sp. z o.o.

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Naczelny Sąd Administracyjny — fortolkning af artikel 2, stk. 1 og 2, i Rådets første direktiv 67/227/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EFT L 71, s. 1301), samt artikel 2, artikel 10, stk. 1, litra a), artikel 10, stk. 2, artikel 27, stk. 1, og artikel 33, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — national lovgivning, hvorefter der pålægges en tillægsafgift, såfremt der konstateres urigtige oplysninger i den afgiftspligtiges momsangivelse

Konklusion

- 1) Det fælles merværdiafgiftssystem som defineret i artikel 2, stk. 1 og 2, i Rådets første direktiv 67/227/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter samt i artikel 2, artikel 10, stk. 1, litra a), og artikel 10, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2004/66/EF af 26. april 2004, er ikke til hinder for, at en medlemsstat i sin lovgivning hjemler en administrativ sanktion, der kan pålægges merværdiafgiftspligtige personer, såsom den »tillægsafgift«, der er hjemlet i artikel 109, stk. 5 og 6, i lov om afgift på goder og tjenesteydelser (ustawa o podatku od towarów i usług) af 11. marts 2004.
- 2) Bestemmelser som dem, der findes i artikel 109, stk. 5 og 6, i lov om afgift på goder og tjenesteydelser, udgør ikke »særlige foranstaltninger«, der fraviger bestemmelserne i sjette direktiv 77/388, med senere ændringer, og som tjener til at undgå visse former for svig eller unddragelse, som omhandlet i dette direktivs artikel 27, stk. 1.
- 3) Artikel 33 i sjette direktiv 77/388, med senere ændringer, er ikke til hinder for opretholdelsen af bestemmelser som dem, der findes i momslovens artikel 109, stk. 5 og 6, i lov om afgift på goder og tjenesteydelser af 11. marts 2004.

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 15. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-539/07) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2002/22/EF — artikel 26, stk. 3 — fælleseuropæisk alarmnummer — lokaliseringsoplysninger om den kaldende part — tilrådighedsstillelse for de instanser, der varetager nødsituationer — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2009/C 55/06)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Montaguti og A. Nijenhuis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme artikel 26, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»forsyningspligtdirektivet«) (EFT L 108, s. 51)

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 26, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet), idet den ikke i det omfang det er teknisk muligt har stillet lokaliseringsoplysninger om den kaldende part til rådighed for beredskabsinstanser ved alle opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer »112«.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 37 af 9.2.2008.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-259/08) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 79/409/EØF — beskyttelse af vilde fugle — beskyttelse og opretholdelse af levesteder — udpeging af særlige beskyttelsesområder — forbud mod jagt og indfangning — urigtig gennemførelse)

(2009/C 55/07)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved E. Skandalou, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende gennemførelse af artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103, s. 1) — ufuldstændig gennemførelse af direktivets artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 1, artikel 5 og artikel 8, stk. 1

Konklusion

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 4, stk. 1, artikel 5 og artikel 8, stk. 1, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, idet den ikke truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for fuldt ud og/eller korrekt at gennemføre de forpligtelser, der følger af nævnte artikler.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 209 af 15.8.2008.

Appel iværksat den 24. september 2008 af Calebus, SA til prøvelse af dom afsagt den 14. juli 2008 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-366/06, Calebus, SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber støttet af Kongeriget Spanien

(Sag C-421/08 P)

(2009/C 55/08)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Calebus, SA (ved abogado R. Bocanegra Sierra)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Kongeriget Spanien

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Det anerkendes, at den appel, der er iværksat til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2008, hvorved det af Calebu, SA anlagte søgsmål i sag T-366/06 blev afvist, er indgivet forskriftsmæssigt, og der træffes, efter at den retligt foreskrevne procedure er gennemført, afgørelse om, at den appellerede kendelse ophæves, sagen antages til realitetsbehandling, og der gives appellanten medhold i dets påstande.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er iværksat til prøvelse af kendelsen afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2008, hvorved det af Calebus, SA anlagte søgsmål i sag T-366/06 til prøvelse af Kommissionens beslutning 2006/613/EF af 19. juli 2006 om vedtagelse af listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område (¹) med hensyn til optagelsen af ejendommen »Las Cuerdas« i LAF »ES61110006 Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhambilla«, som findes på denne liste, blev afvist.

Ifølge appelskriftet er den appellerede kendelse blevet truffet på et forkert retligt grundlag, som består i, at søgsmålet er blevet afvist, fordi det sagsøgende selskab ikke har nogen direkte interesse i en ophævelse af beslutningen. I modsætning til hvad der angives i kendelsen, tilpligter beslutning 2006/613 medlemsstaterne til under alle omstændigheder hver for sig og automatisk at underlægge de lokaliteter, som klassificeres som lokaliteter af fællesskabsbetydning (LAF), herunder ejendommen »Las Cuerdas«, en beskyttelsesordning, som nødvendigvis begrænser deres anvendelsesmuligheder, hvorfor deres afkast og salgsværdi forringes. Medlemsstaterne råder over en skønsmargin med henblik på at fastlægge det konkrete indhold af disse foranstaltninger, men ikke med henblik på at afgøre, om de skal lade ejendommene være omfattet af sådanne foranstaltninger. Den omstændighed, at der findes en sådan skønsmargin, er således ikke til hinder for, at beslutning 2006/613 kan have direkte betydning for det appellerende selskabs rettigheder.

(¹) EUT L 259, s. 1.

Appel iværksat den 14. november 2008 af Kongeriget Sverige til prøvelse af dom afsagt den 9. september 2008 af Retten i Første Instans (Tredje Udvidede Afdeling) i sag T-403/05, MyTravel Group plc mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-506/08 P)

(2009/C 55/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kongeriget Sverige (ved K. Petkovska, A. Falk og S. Johannesson, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: MyTravel Group plc, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Domskonklusionens punkt 2 i dommen afsagt af Retten i Første Instans den 9. september 2008 (¹) i sag T-403/05 ophæves.
- Beslutning truffet af Kommissionen den 5. september 2005 (D(2005) 8461) annulleres — i overensstemmelse med den påstand, som MyTravel Group plc nedlagde ved Retten i Første Instans — for så vidt angår afslaget på aktindsigt i Kommissionens rapport og andre arbejdsdokumenter.
- Beslutning truffet af Kommissionen den 12. oktober 2005 (D(2005) 9763) annulleres — i overensstemmelse med den påstand, som MyTravel Group plc nedlagde ved Retten i

Første Instans — for så vidt angår afslaget på aktindsigt i Kommissionens andre interne dokumenter.

- Kommissionen tilpligtes at godtgøre Kongeriget Sverige dets advokatudgifter i forbindelse med appelsagen ved Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Princippet om åbenhed og om aktindsigt i institutionernes dokumenter har stor betydning i forhold til *al* aktivitet ved institutionerne og dermed også den administrative procedure i en institution. Artikel 3, stk. 2, i gennemsigtighedsforordningen fastsætter, at forordningen finder anvendelse på alle dokumenter, som en institution er i besiddelse af, dvs. dokumenter, som den har udarbejdet eller modtaget, inden for alle Den Europæiske Unions aktivitetsområder. Imidlertid forudsætter den opfattelse, som Retten i Første Instans har givet udtryk for, at der skulle gælde et generelt krav om fortrolighed med hensyn til interne dokumenter om administrative forhold. Dette stemmer ikke overens med princippet om, at der bør være åbenhed i videst muligt omfang.
2. Efter appellants opfattelse medfører den opfattelse, som Retten i Første Instans har givet udtryk for om den første beslutning — vedrørende rapporten og de dertil knyttede dokumenter — at Kommissionen ikke havde behovet at undersøge spørgsmålet om udlevering i forhold til hvert enkelt dokument og at vurdere den følsomme karakter af indholdet af rapporten og de andre dokumenter, men at det tværtimod var korrekt at meddele afslag på aktindsigt med den begrundelse, at tjenestemænd ellers ikke frit ville kunne tilkendegive deres mening. Ud fra den generelle opfattelse, som Retten i Første Instans har givet udtryk for om den beskyttelse, der tilkommer dokumenternes ophavsmænd, til frit at udtrykke deres mening, er det umuligt at vide, hvornår interne dokumenter overhovedet kan udleveres.
3. Appellanten er endvidere af den opfattelse, at Retten i Første Instans i den anden beslutning — vedrørende andre sagsakter — ikke har håndhævet det grundlæggende krav om en undersøgelse med henblik på at fastslå, om indholdet af hvert enkelt dokument har en så følsom karakter, at udbredelse ville være til alvorlig skade for beslutningsprocessen. I det væsentlige kan den opfattelse, som Retten i Første Instans har givet udtryk for, sammenfattes således, at det ikke ville være muligt for Kommissionens tjenestemænd at kommunikere frit, hvis oplysninger, der ikke indgår i den endelige beslutning, skulle offentliggøres. Ud fra en sådan argumentation er en undersøgelse med henblik på at fastslå, om indholdet af de omhandlede dokumenter har en så følsom karakter, at udbredelse ville skade beslutningsprocessen, ufornudden.
4. Appellanten sætter spørgsmålstegn ved, om høringskonsulentens rapport og notatet fra Generaldirektoratet for Konkurrence til det rådgivende udvalg virkeligt kan anses for dokumenter udarbejdet til internt brug, som af den grund har fortrolig karakter i henhold til bestemmelserne om beskyttelse af den interne beslutningsproces.

5. Appellanten har det synspunkt, at den opfattelse, som Retten i Første Instans har givet udtryk for med hensyn til Den Juridiske Tjeneste, afviger fra Domstolens dom af 1. juli 2008 i sagen Turco (forenede sager C-39/05 P og C-52/05 P, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser). Selv om den foreliggende sag ikke vedrører lovgivning, må der nødvendigvis finde en undersøgelse sted i denne instans på grundlag af argumentationen. Det forhold, at lovligheden af en tidligere beslutning kan drages i tvivl, er ikke i sig selv en grund til ikke at udlevere dokumentet — snarere tværtimod. Manglen på oplysninger kan i sig selv rejse tvivl om lovligheden af en bestemt beslutning og lovligheden af beslutningsprocessen som helhed. Risikoen for tvivl kunne også have været forhindret ved, at Kommissionen i beslutningen klart havde tilkendegivet begrundelsen for, hvorfor den valgte en løsning, som Den Juridiske Tjeneste havde frarådet. Bemærkningen om, at Den Juridiske Tjeneste ville udvise mere tilbageholdenhed og forsigtighed, savner grundlag ligesom Rettens argumentation vedrørende andre dokumenter. Desuden anser appellanten argumentationen om, at det ville være vanskeligt for Den Juridiske Tjeneste at forsvare et andet synspunkt for Retten, for at være udtrykt i for generelle vendinger til at påvise, at der består en forudsigelig og ikke rent hypotetisk risiko herfor.

6. Appellanten betvivler ikke, at indholdet af de omhandlede dokumenter for en stor dels vedkommende kan have en så følsom karakter, at det derfor må forblive fortroligt. Ifølge retspraksis skal en sådan konklusion imidlertid bygge på en konkret undersøgelse i det enkelte tilfælde med henblik på at fastslå, om udbredelse af dokumentets indhold ville bevirke, at den beskyttede interesse skades alvorligt.

7. Med hensyn til tjenestemænds ret til fri meningsudveksling ønsker appellanten at påpege, at det påhviler en tjenestemand at opfylde sine forpligtelser i medfør af tjenesten og i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd ved Fællesskabets institutioner. Det forhold, at offentligheden har ret til at granske aktiviteten, udgør ikke en gyldig grund for tjenestemanden til ikke at opfylde sine forpligtelser korrekt.

8. En virksomhed, som er part i forbindelse med en fusion af virksomheder, har — i lighed med en hvilken som helst unionsborger eller virksomhed med hjemsted i Den Europæiske Union — ret til at blive oplyst om et dokument, selv om dets indhold er fortroligt af hensyn til den interne beslutningsproces, såfremt der alligevel er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse af dokumentet. Det er efter appellans opfattelse ret plausibelt, at de af MyTravel fremlagte betragtninger, er udtryk for, at der er en sådan offentlig interesse, og disse betragtninger kan ikke uden nærmere prøvelse forkastes — sådan som Retten i Første Instans har gjort — blot med henvisning til sagsøgerens egen interesse. Sagsøgeren er ikke underlagt nogen forpligtelse til hverken at påberåbe sig eller bevise noget i denne henseende; det påhviler snarere institutionerne at fastslå, hvorvidt der er en mere tungtvejende offentlig interesse.

9. Appellanten har hævdet, at Retten i Første Instans ikke taget hensyn til fællesskabsretten i sin afgørelse og ikke har anvendt artikel 4, stk. 2, andet led, og artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i gennemsigtighedsforordningen.

10. Under alle omstændigheder er der sandsynligvis dele af dokumenterne, som det burde være muligt at udlevere i henhold til bestemmelserne om delvis udlevering i artikel 4, stk. 6, i gennemsigtighedsforordningen.

(¹) EUT C 272, s. 18.

Appel iværksat den 27. november 2008 af HUP Usługi Polska sp. z o.o. (tidligere HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 24. september 2008 i sag T-248/05 — HUP Usługi Polska sp. z o.o. (tidligere HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Manpower Inc.

(Sag C-520/08 P)

(2009/C 55/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (tidligere HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) (ved Rechtsanwalt M. Ciresa)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Manpower Inc.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at dommen afsagt af Retten i Første Instans har tilsidesat artikel 51, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b)-d) og litra g), i Rådets forordning nr. 40/94 om EF-varemærker.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 2. december 2008 — Sylvia Bienek mod Cindor Flugdienst GmbH

(Sag C-525/08)

(2009/C 55/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sylvia Bienek

Sagsøgt: Cindor Flugdienst GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør overførsel til en anden flyvning en af de omstændigheder, der er omfattet af artikel 4, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91? ⁽¹⁾
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:
Finder denne bestemmelse tillige anvendelse på en overførsel til en anden flyvning, der ikke er foranlediget af luftfartsselskabet, men alene af rejsearrangøren?

⁽¹⁾ EUT L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 4. december 2008 — X Holding BV mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-538/08)

(2009/C 55/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X Holding BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal andet direktivs ⁽¹⁾ artikel 11, stk. 4, og sjette direktivs ⁽²⁾ artikel 17, stk. 6, fortolkes således, at en medlemsstat, som har ønsket at anvende muligheden indeholdt i disse bestemmelser for (fortsat) at udelukke de kategorier af udgifter, som er omfattet af udtrykket »tilrådighedsstillelse til privat transport« fra fradragsordningen, har opfyldt betingelsen, hvorefter der skal fastlægges en kategori af goder og tjenesteydelser, som er tilstrækkeligt præcis?
2. Dersom det første spørgsmål besvares bekræftende, tillader sjette direktivs artikel 6, stk. 2, og artikel 17, stk. 2 og 6, da en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, som er vedtaget inden dette direktivs ikrafttræden, og hvorefter en afgiftspligtig person ikke fuldt ud kan fradrage den moms, som er blevet betalt på tidspunktet for erhvervelsen af visse goder og tjenesteydelser, som delvist anvendes til erhvervmæssig brug og delvist anvendes til personalets private brug, men kun i det omfang at der er tale moms, som kan tilskrives den erhvervmæssige brug?

⁽¹⁾ Rådets andet direktiv 67/228/EØF af 11.4.1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystemets struktur og de nærmere regler for dets anvendelse (EFT 1967 s. 14).

⁽²⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 4. december 2008 — Fokus Invest AG mod Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

(Sag C-541/08)

(2009/C 55/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Appellant: Fokus Invest AG

Indstævnt: Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 25 i bilag I til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer ⁽¹⁾ («aftalen EF-Schweiz 2002») fortolkes således, at ligestillingen med indenlandske statsborgere for så vidt angår erhvervelse af fast ejendom udelukkende gælder for fysiske personer, men ikke for selskaber?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, udgør bestemmelserne i Wiener Ausländergrunderwerbsgesetz (lov om udlændinges erhvervelse af fast ejendom, herefter »WrAuslGEG«), der ved udenlandske selskabers erhvervelse af fast ejendom, jf. § 2, tredje punktum, i WrAuslGEG, kræver fremlæggelse af en attest om fritagelse for godkendelsespligten (WrAuslGEG's § 5, stk. 4, og § 3, tredje punktum), da i forhold til tredjelandet Schweiz en restriktion for de frie kapitalbevægelser (artikel 56 EF), som er tilladt i henhold til artikel 57, stk. 1, EF?

⁽¹⁾ EFT 2002 L 114, s. 6.

Sag anlagt den 10. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-549/08)

(2009/C 55/14)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Dejmek og A.A. Gilly, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 2006/70/EF ⁽¹⁾ af 1. august 2006 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF ⁽²⁾ for så vidt angår definitionen af politisk udsat person og de tekniske kriterier for lempede procedurer med hensyn til kundelegitimation og for undtagelse i tilfælde, hvor en finansiel aktivitet udøves lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 15. december 2007.

⁽¹⁾ EUT L 214, s. 29.

⁽²⁾ EUT L 309, s. 15.

Sag anlagt den 11. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-551/08)

(2009/C 55/15)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Yerrell og M. Kaduczak, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 64 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet og under alle omstændigheder ikke har meddelt Kommissionen disse.
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2005/68/EF udløb den 10. december 2007.

⁽¹⁾ EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1.

Appel iværksat den 12. december 2008 af Agrar-Invest-Tatschl GmbH til prøvelse af dom afsagt den 8. oktober 2008 af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) i sag T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-552/08 P)

(2009/C 55/16)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Agrar-Invest-Tatschl GmbH (ved Rechtsanwältin U. Schrömbges og O. Wenzlaff)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom afsagt den 8. oktober 2008 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH mod Kommissionen, ophæves.
- Artikel 1, stk. 2, og artikel 1, stk. 3, i Kommissionens beslutning K(2006) 5789 endelig udg. (REC 05/05) af 4. december 2006 annulleres, i overensstemmelse med den første påstand i stævning af 22. februar 2007 i sagen for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (sag T-51/07).

Anbringender og væsentligste argumenter

Den foreliggende appel er rettet mod den af Retten i Første Instans afsagte dom, hvorved Kommissionen blev frifundet i den af appellanten anlagte sag med henblik på annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 5789 endelig udg. af 4. december 2006 om efterfølgende bogføring af importafgifter, som skulle betales af appellanten vedrørende import af sukker med oprindelse i Kroatien.

Retten begrundede frifindelsen med manglende god tro, hvilket er en af de fire kumulative betingelser for, at efterfølgende bogføring af importafgifter kan undlades. Retten udtalte, at artikel 220, stk. 2, litra b), femte afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (herefter »toldkodeksen«) bestemmer, at debitor ikke kan påberåbe sig at have handlet i god tro, når Kommissionen, som i det foreliggende tilfælde, har offentliggjort en meddelelse til importører i EF-Tidende om, at der foreligger begrundet tvivl om det præferenceberettigede lands korrekte anvendelse af præferenceordningerne. Det er heller ikke relevant, at appellanten var i god tro med hensyn til den efterfølgende bekræftelse af varecertifikaternes ægthed og rigtighed, eftersom selskabet under alle omstændigheder ikke havde været i god tro ved indførslen.

Appellanten støtter appellen på et anbringende om, at Retten har fortolket toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), femte afsnit, forkert. Rettens fortolkning beror på en retsvildfarelse, idet Retten også anså den i EF-Tidende offentliggjorte meddelelse fra Kommissionen om, at der forelå tvivl om, hvorvidt det præferenceberettigede land anvendte præferenceordningerne korrekt, for at udelukke, at der forelå god tro, selv om de omhandlede præferencecertifikater, som i det foreliggende tilfælde, efter offentliggørelsen af Kommissionens meddelelse blev undergivet en kontrol, som bekræftede præferencecertifikaternes ægthed og rigtighed.

Retten har ikke taget i betragtning, at virkningen af en meddelelse fra Kommissionen i henhold til toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), femte afsnit, begrænses af princippet om anerkendelse af de konstateringer, som foretages af et tredjelandets toldmyndigheder inden for rammerne af det administrative samarbejde. Den omhandlede bestemmelse i toldkodeksen opstiller en retlig fiktion om ond tro, som kan afkræftes netop ved, at der, som i det foreliggende tilfælde, foretages en efterfølgende kontrol. Appellantens gode tro blev altså genoprettet gennem den efterfølgende bekræftelse af varecertifikaternes ægthed og rigtighed, dvs. at appellanten kunne have tillid til, at den begrundede tvivl, som gav anledning til offentliggørelsen af Kommissionens meddelelse, blev afkræftet. Appellantens gode tro vedrører altså ikke de kroatiske myndigheders korrekte udstedelse af de omhandlede varecertifikater, men toldmyndighedernes korrekte kontrol af disse varecertifikater på baggrund af den tvivl vedrørende den korrekte udstedelse af disse, som blev offentliggjort med Kommissionens meddelelse til importører.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 17. december 2008 — Portakabin Limited og Portakabin BV mod Primakabin BV

(Sag C-558/08)

(2009/C 55/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Portakabin Limited og Portakabin BV

Sagsøgt: Primakabin BV

Præjudicielle spørgsmål

1. a) Såfremt en virksomhed, der handler med bestemte varer eller tjenesteydelser (herefter »annoncøren«) gør brug af muligheden for at lade registrere et »adword« (herefter »søgeord«) [Ved annoncering på internettet er det muligt mod betaling at lade registrere såkaldte adwords til søgeprogrammer såsom Google. Hvis der indtastes et sådant søgeord i søgemaskinen, kommer der en henvisning frem til annoncørens hjemmeside, enten i listen over de sider, søgemaskinen har fundet, eller som annonce til højre på de fundne sider under rubrikken »Sponsorerede links«.] hos en udbyder af en søgemaskine på internettet, som er identisk med et varemærke, der er registreret af en anden (herefter »varemærkeindehaveren«) for lignende varer og tjenesteydelser, og såfremt registreringen af dette søgeord medfører, at den bruger af internettet og den pågældende søgemaskine, som indtaster det pågældende ord — uden at dette er synligt for ham — finder en henvisning til annoncørens hjemmeside på den liste over resultatet af søgningen, som tilvejebringes af udbyderen af søgemaskinen, gør annoncøren da brug af det registrerede varemærke i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i [varemærkedirektivets] artikel 5, stk. 1, litra a) ⁽¹⁾?

b) Gør det herved nogen forskel, om henvisningen angives

— på den normale liste over de fundne sider, eller

— i en sektion, der er forbeholdt annoncer, hvilket er angivet?

c) Gør det herved nogen forskel

— om annoncøren allerede i den henvisning, der findes på søgemaskineudbyderens hjemmeside, faktisk tilbyder produkter eller tjenesteydelser, som er identiske med de varer eller tjenesteydelser, som varemærket er registreret for, eller

— om annoncøren på sin egen hjemmeside, som brugeren af internettet (som omhandlet i spørgsmål 1a) kan komme ind på ved at »klikke på« (»hyperlinking«) henvisningen på søgemaskineudbyderens hjemmeside, faktisk tilbyder produkter eller tjenesteydelser, som er identiske med de varer eller tjenesteydelser, som varemærket er registreret for?

2. Såfremt og i det omfang spørgsmål 1 besvares bekræftende, kan bestemmelsen i direktivets artikel 6, navnlig stk. 1, litra b) og c), da indebære, at indehaveren af varemærket ikke kan forbyde den i spørgsmål 1 nævnte brug, og i bekræftende fald under hvilke omstændigheder?

3. I det omfang spørgsmål 1 besvares bekræftende, finder direktivets artikel 7 da anvendelse, forudsat at et tilbud fra annoncøren af den karakter, som er nævnt i spørgsmål 1, angår varer, der er bragt i omsætning inden for Fællesskabet af varemærkeindehaveren selv eller med dennes samtykke under det varemærke, der er nævnt i spørgsmål 1?

4. Har besvarelsen af de foregående spørgsmål også gyldighed for de søgeord, der er registreret af annoncøren, og som er nævnt i spørgsmål 1, hvori varemærket bevidst er gengivet med små skrivefejl, hvilket forbedrer søgemulighederne for den del af offentligheden, der anvender internettet, forudsat at varemærket gives korrekt på annoncørens hjemmeside?

5. Såfremt og i det omfang, svaret på de nævnte forelagte spørgsmål indebærer, at der ikke foreligger nogen brug af et varemærke i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i direktivets artikel 5, stk. 1, kan medlemsstaterne da, hvor der foreligger en brug af sådanne søgeord, som er omtvistet i denne sag, på grundlag af direktivets artikel 5, stk. 5, og i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder i medlemsstaterne vedrørende beskyttelse mod brug af et tegn med andet formål for øje end at skelne mellem varer eller tjenesteydelser, uden videre yde beskyttelse mod en brug af dette tegn uden skellig grund, som efter medlemsstaternes domstoles opfattelse tilsigter en utilbørlig udnyttelse af varemærkets særpræg eller renommé eller skader dette, eller indeholder fællesskabsretten begrænsninger for de nationale domstole, der har sammenhæng med svarene på de foregående spørgsmål?

⁽¹⁾ Rådets første direktiv af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1).

Sag anlagt den 17. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-560/08)

(2009/C 55/18)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved S. Pardo Quintillán, D. Recchia og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser

— i henhold til artikel 2, stk. 1, artikel 3, artikel 4, stk. 1 eller i givet fald stk. 2, og artikel 5 i Rådets direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet i forhold til de særskilte projekter for duplikation og/eller udvidelse af landevej M-501 svarende til strækning 1, 2 og 4; i henhold til artikel 6, stk. 2, og artikel 8 i direktiv 85/337/EØF i forhold til de særskilte projekter for duplikation og/eller udvidelse af landevej M-501 svarende til strækning 2 og 4 og i henhold til artikel 9 i direktiv 85/337 i forhold til de særskilte projekter for duplikation og/eller udvidelse af landevej M-501 svarende til strækning 1, 2 og 4

- i henhold til artikel 6, stk. 3 og 4, i Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾ af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, sammenholdt med direktivets artikel 7, i forhold til de særskilte projekter for duplikation og/eller udvidelse af landevej M-501 svarende til strækning 1, 2 og 4, med hensyn til det særlige bevaringsområde for fugle ES 0000056 »Encinares del río Alberche y río cofio«
 - i henhold til direktiv 92/43/EØF som fortolket af Domstolen i dom af 13. januar 2005 i sag C-117/03 og af 14. september 2006 i sag C-244/05, samt forpligtelserne ifølge direktivets artikel 12, stk. 1, litra b) og d), i forhold til de særskilte projekter for duplikation og/eller udvidelse af landevej M-501 svarende til strækning 1 med hensyn til det sted, der er foreslået som lokalitet af fællesskabsbetydning ES 3110005 »Cuenca del río Alberche y Cofio«.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionens søgsmål vedrører de projekter, der er godkendt eller i givet fald gennemført af de spanske myndigheder i forhold til duplikationen eller udvidelsen af landevej M-501 (Madrid kommune). Kommissionen er af den opfattelse, at Kongeriget Spanien i forhold til de nævnte projekter har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til direktiv 85/337 i den oprindelige eller den ændrede udgave, og i henhold til direktiv 92/43, som fortolket af Domstolen i dom af 13. januar 2005 i sag C-117/03 og dom af 14. september 2006 i sag C-244/05.

⁽¹⁾ EFT L 175, s. 40.

⁽²⁾ EFT L 206, s. 7.

Sag anlagt den 19. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-565/08)

(2009/C 55/19)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Traversa og L. Prete, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF og 49 EF, idet den har fastsat bestemmelser, hvorefter advokater har pligt til at overholde maksimumstariffer.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

En fastsættelse af bindende maksimumstariffer for advokaters indenretlige og udenretlige virksomhed udgør en begrænsning af etableringsfriheden i henhold til artikel 43 EF samt en restriktion for den frie udveksling af tjenesteydelser i henhold til artikel 49 EF. En bindende maksimumstarif, som skal anvendes uafhængig af kvaliteten af den opgave, som udføres, det arbejde, som er nødvendigt for at gennemføre opgaven, og de omkostninger, som den person, som udfører opgaven, har, kan afholde eksterne professionelle udbydere af juridiske tjenesteydelser fra at udbyde disse på det italienske marked. Advokater med hjemsted i andre medlemsstater afholdes derfor fra at etablere sig i Italien og dér midlertidigt udbyde deres tjenesteydelser.

For det første medfører nødvendigheden af at skulle tilpasse sig et nyt tarifsysteem (som i øvrigt er meget komplekst) yderligere omkostninger, som kan være til hinder for udøvelsen af de ved traktaten anerkendte grundlæggende friheder.

For det andet udgør ordningens maksimumgrænse en yderligere hindring for den frie bevægelighed for juridiske tjenesteydelser på det indre marked, idet den er til hinder for, at kvaliteten af den virksomhed, som udøves af advokater med hjemsted i andre medlemsstater end Italien, aflønnes korrekt, hvilket afholder visse advokater, som opkræver højere salærer end dem, der er fastsat i de italienske bestemmelser ud fra det italienske markeds karakteristika, fra midlertidigt at udbyde deres tjenesteydelser i Italien eller etablere sig i denne medlemsstat.

Endelig hindrer stivheden ved det italienske tarifsysteem advokaten (herunder den advokat, som har hjemsted i udlandet) i at fremsætte ad hoc tilbud i situationer og/eller til særlige klienter, eksempelvis tilbyde en pakke af nærmere fastsatte juridiske tjenesteydelser til en fast pris, eller tilbyde en række juridiske tjenesteydelser, som leveres i andre medlemsstater, til en fælles tarif. De italienske bestemmelser kan derfor betyde, at advokater med hjemsted i udlandet er mindre konkurrencedygtige, idet de afskærer sidstnævnte fra at anvende effektive teknikker til at komme ind på det italienske marked for juridiske tjenesteydelser.

Desuden er den omtvistede foranstaltning ikke egnet til at virkeliggøre de almenyttige formål, som de italienske myndigheder har henvist til, og den udgør ikke det mindst indgribende middel til virkeliggørelse af disse mål. Navnlig er den ikke egnet til at sikre adgangen til klage og domstolsprøvelse for mindre privilegerede personer eller til at sikre beskyttelsen af modtagerne af de juridiske tjenesteydelser, ligesom den heller ikke er egnet til at sikre, at retsvæsenet fungerer tilfredsstillende. Desuden er den ikke proportional, henset til at der findes andre foranstaltninger, som er mindre indgribende over for advokater med hjemsted i udlandet, og som ligeledes er (mere) egnede til at virkeliggøre de beskyttelseshensyn, som de italienske myndigheder har påberåbt sig.

Endelig har de italienske myndigheder ikke forklaret, om disse alternative foranstaltninger, som er mindre indgribende over for advokater med hjemsted i andre medlemsstater, er blevet undersøgt, ligesom de italienske myndigheder ikke har angivet, hvorfor den almeninteresse, som søges beskyttet, ikke allerede er beskyttet ved de bestemmelser, som regulerer advokatgerningen i de andre medlemsstater i Fællesskabet.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Anotato Dikastirio Kyprou (Grækenland) den 22. december 2008 — Symvoulio Apochetefseon Lefkosias mod Anatheoritiki Archi Prosforon

(Sag C-570/08)

(2009/C 55/20)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Anotato Dikastirio Kyprou

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Symvoulio Apochetefseon Lefkosias

Sagsøgt: Anatheoritiki Archi Prosforon

Præjudicielt spørgsmål

Giver artikel 2, stk. 8, i direktiv 89/665/EF ordregivende myndigheder ret til at rejse sag til prøvelse af afgørelse om ophævelse fra de organer, der er ansvarlige for klageprocedurerne, når disse organer ikke er retsinstanser?

Sag anlagt den 22. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-571/08)

(2009/C 55/21)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved W. Mölls og L. Pignataro, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold artikel 9, stk. 1, i direktiv 95/59/EF (⁽¹⁾), idet den har fastsat en mindstepris for cigaretter samt en frist på 120 dage til godkendelse af en prisændring for forarbejdet tobak.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Om minimumsprisen

Kommissionen har gjort gældende, at Den Italienske Republik har tilsidesat artikel 9, stk. 1, i direktiv 95/59/EF (og artikel 5 i direktiv 72/464/EØF (⁽²⁾), som artikel 9, stk. 1, erstatter, og som i det væsentlige er identisk med artikel 5). Med denne bestemmelse indføres princippet om, at fabrikanter og importører frit fastsætter de maksimale detailsalgspriser. Ifølge nævnte princip kan medlemsstaterne ikke henvise til »kontrol med prisniveauet«, »overholdelse af fastsatte priser« eller til fastsættelse af en skala for detailsalgspriser i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv 95/59/EF som begrundelse for en skønsudøvelse ved fastsættelsen maksimale salgspriser.

En mindstepris kan ikke begrundes i hensynet til beskyttelse af den offentlige sundhed. Dette formål, som fællesskabslovgiver har taget hensyn til, kan nemlig opnås gennem en forhøjet beskatning af cigaretter i henhold til de beskatningsparametre, der er relevante i forhold til den konkrete medlemsstat.

Den italienske regering argumenter om, at der som følge af for høje priser eller priser, der ikke er markedsrelaterede, vil være en risiko for stigende smugleri af tobaksvarer eller varemærkeforfalskede varer, er også ubegrundet. Dette argument er baseret på den italienske regerings ubegrundede påstande, der ikke er understøttet af nogen beviser. Den italienske regering har nemlig ikke redegjort for, hvordan en prisforskel, der er en følge af en afgiftsforhøjelse, skulle kunne medføre et stigende antal tilfælde af svig, end tilfældet ville have været ved anvendelsen af en mindsteprispolitik. Kommissionen har gjort gældende, at det inden for rammerne af fællesskabsretten tilkommer den enkelte medlemsstat at udøve den nødvendige kontrol med henblik på opkrævning af skyldige skatter. Denne kontrol må på ingen måde berøre medlemsstaternes forpligtelse til at iagttage bestemmelserne i direktiv 95/59/EF, herunder artikel 9.

Om fristen på 120 dage til at opnå en godkendelse af en prisændring for forarbejdet tobak

Med henblik på markedsføringen i Italien skal priserne på forarbejdet tobak optages på den officielle prisliste. Ansøgningen om optagelse på listen skal sendes til Ministero dell'Economia e delle Finanze (Finansministeriet) — Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (uafhængigt organ, som forvalter statsmonopolerne) (AAMS). AAMS har ikke nogen skønsbeføjelser i forbindelse med optagelsen på prislisterne. Det er Kommissionens opfattelse, at den af de italienske myndigheder fastsatte frist på

120 dage, som er alt for lang, til at besvare ansøgningen om en prisændring bevirker, at princippet om, at de erhvervsdrivende frit kan fastsætte mindstepriser i artikel 9, stk. 1, i direktiv 95/59/EF, tilsidesættes.

- (¹) Rådets direktiv 95/59/EF af 27.11.1995 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift (EFT L 291, s. 40).
 (²) Rådets direktiv 72/464/EØF af 19.12.1972 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift (EFT L 303, s. 1).

Sag anlagt den 22. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-572/08)

(2009/C 55/22)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Aresu og W. Mölls, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 90 EF, idet den har tildelt skattefordele til smøreolier, der er regenereret af italiensk olieaffald, samtidig med at den ikke tildeler samme skattefordele til smøreolier, der er regenereret af olieaffald fra andre medlemsstater (artikel 62 i bekendtgørelse om lovbestemmelser om afgifter af fremstilling og forbrug samt om strafretlige og administrative sanktioner på området [Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulle produzioni e sui consumi e relative sanzioni penali e amministrative], som blev godkendt ved lovdekret nr. 504 af 26.10.1995 i henhold til fortolkningen af Agenzia delle Entrate cirkulære nr. 24/D af 5.5.2004 og af artikel 1, stk. 116, i lov nr. 266 af 23.12.2005).
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har kritiseret de italienske myndigheder for at opretholde en ordning med skattefordele for regenererede smøreolier, der begunstiger den nationale produktion til skade for produktionen fra andre medlemsstater, hvilket åbenbart er i strid med det princip om forbud mod forskelsbehandling, der på skatte- og afgiftsområdet er foreskrevet i artikel 90 EF.

Den omhandlede ordning svarer til en tidligere ordning om skattefordele, som Domstolen allerede tilsidesatte i 1980. De argumenter, som Den Italienske Republik har fremført til støtte for den nye ordnings overensstemmelse med fællesskabsretten, retfærdiggør ikke vedtagelsen af den nye ordning.

Sag anlagt den 22. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-573/08)

(2009/C 55/23)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Recchia, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 og 18 i direktiv 79/409/EØF (¹),
 - idet gennemførelseslovgivningen ikke er fuldstændig direktivkonform, og
 - idet ordningen til gennemførelse af direktivets artikel 9 ikke sikrer, at de undtagelser, som de kompetente italienske myndigheder har vedtaget, overholder de betingelser og krav, der fremgår af denne artikel.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at den italienske lovgivning ikke udgør en fuldstændig og konform gennemførelse af direktiv 79/409/EØF:

Artikel 2: ikke gennemført.

Artikel 3: ikke gennemført direktivkonformt som følge af den manglende gennemførelse af artikel 2.

Artikel 4, stk. 4: ikke gennemført.

Artikel 5: Forbuddet mod forsætlig ødelæggelse og beskadigelse af reder og æg samt forbuddet mod forsætlig forstyrrelse af de fugle, der omfattes af direktivets beskyttelse, er ikke gennemført.

Artikel 6: Forbuddet mod transport med henblik på salg er ikke gennemført.

Artikel 7, stk. 4: ufuldstændig gennemførelse (den tidsmæssige underopdeling af jagtperioden indeholder intet forbud mod jagt i redetiden eller i de forskellige stadier af yngleperioden, og særligt medfører det for så vidt angår migrerende arter heller ikke, at jagt er forbudt i yngleperioden eller i perioden, hvori fuglene vender tilbage til rederne, og pligten til at fremsende Kommissionen al relevant information vedrørende den faktiske anvendelse af jagtlovgivningen er heller ikke gennemført).

Artikel 9: ikke gennemført direktivkonformt på statsligt niveau (kontrollen med lovligheden af undtagelserne er ineffektive og forsinkede). Ukorrekt gennemførelse og anvendelse på regionalt niveau (Abruzzo, Lazio, Toskana, Lombardiet, Emilia Romagna, Marche, Calabria og Apulien).

Artikel 10, stk. 2: ufuldstændig gennemførelse (manglende gennemførelse af pligten til at fremsende Kommissionen de nødvendige oplysninger med henblik på koordinering af undersøgelserne og arbejdet for beskyttelse, styring og anvendelse af bestanden af de fugle, der beskyttes af direktivet).

Artikel 11: ufuldstændig gennemførelse (pligten til at henvende sig til Kommissionen vedrørende indførsel af eksotiske arter er ikke gennemført).

Artikel 13: ikke gennemført.

Artikel 18, stk. 2: de italienske myndigheders manglende underretning om regionale forskrifter, der vedrører jagt i regionerne Lazio, Lombardiet, Toskana og Apulien.

(¹) Rådets direktiv 79/409/EØF af 2.4.1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103, s. 1).

Appel iværksat den 23. december 2008 af People's Mojahedin Organization of Iran til prøvelse af dom afsagt den 23. oktober 2008 af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) i sag T-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-576/08 P)

(2009/C 55/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: People's Mojahedin Organization of Iran (ved lawyer J.-P. Spitzer, D. Vaughan, QC, og barrister M.-E. Demetriou)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Kongeriget Nederlandene

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den af Retten i Første Instans truffede afgørelse ophæves, for så vidt som Retten ikke herved tog PMOI's påstand om annullation af Rådets afgørelse 2007/445/EF (¹) til følge.
- Afgørelse 2007/445/EF annulleres, for så vidt som den vedrører PMOI.
- Rådet tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger for Domstolen og, for så vidt angår afgørelse 2007/445/EF, for Retten i Første Instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at Retten i Første Instans i en sag, som vedrørte grundlæggende rettigheder og anvendelsen af artikel 1, stk. 4, og artikel 1, stk. 6, i fælles holdning 931/2001 og artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2580/2001 i relation til en fællesskabsforanstaltning, hvorved People's Mojahedin of Iran opretholdtes på listen over forbudte organisationer,

- 1) ved afgørelsen af, om Rådet havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn, undlod at foretage en fuld prøvelse af afgørelse 2006/445/EF som krævet i EF-traktaten
- 2) undlod at overholde princippet om en effektiv domstolsbeskyttelse, idet den ikke foretog en fuld prøvelse
- 3) begik en retlig fejl ved at konkludere, at Rådet ikke havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn, da det vedtog sin afgørelse. Alle faktiske omstændigheder og anbringender, som var blevet påberåbt for den nationale ret, var tilgængelige for Rådet og Retten i Første Instans, og disse burde have undersøgt de diskulperende omstændigheder i enkeltheder
- 4) begik en retlig fejl i henhold til artikel 1, stk. 4, og artikel 1, stk. 6, i nævnte fælles holdning og artikel 2, stk. 3, i nævnte forordning ved ikke at tage appellants anbringende om, at kun aktuel terrorvirksomhed eller aktuelle trusler kan begrunde, at en person fortsat er optaget på listen
- 5) fejlagtigt fastslog, at Rådet med rette kunne se bort fra det af appellanten fremlagte diskulperende materiale på grundlag af sin konklusion vedrørende de i det foregående anbringende omhandlede spørgsmål
- 6) fejlagtigt forkastede appellants argument om, at Rådet ikke havde givet en fyldestgørende begrundelse med hensyn til det af appellanten fremlagte diskulperende materiale vedrørende tiden efter 2001, og hvorfor det fortsat var begrundet

at opretholde appellanten på listen over forbudte organisationer.

(¹) Rådets afgørelse af 28.6.2007 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2006/379/EF og 2006/1008/EF, EUT L 169, s. 58.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Antwerpen, Afdeling Hasselt (Belgien) den 29. december 2008 — Rijksdienst voor Pensioenen mod E. Brouwer

(Sag C-577/08)

(2009/C 55/25)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidshof te Antwerpen, Afdeling Hasselt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rijksdienst voor Pensioenen

Sagsøgt: E. Brouwer

Præjudicielt

Er de kongelige anordninger — af 1. december 1969, 18. juni 1970, 8. juni 1971, 14. september 1972, 31. juli 1973, 12. juli 1974, 13. februar 1975, 28. november 1975, 26. november 1976, 26. september 1977, 31. juli 1978, 31. august 1979, 2. december 1980, 13. januar 1982, 14. marts 1983, 11. januar 1984, 30. november 1984, 24. januar 1986, 30. december 1986, 6. januar 1988, 2. december 1988, 30. november 1989, 10. december 1990, 1. juni 1993, 8. december 1993, 19. december 1994 und 10. oktober 1995 — til gennemførelsen af artikel 25 i kongelig anordning af 21. december 1967 om fastsættelse af alders- og efterladtepensionsordningen for arbejdstagere, hvorved der til beregning af alderspensionen for kvindelige grænsearbejdere blev fastsat lavere fiktive og/eller faste daglønninger end for mandlige grænsearbejdere, forenelige med artikel 4, stk. 1, i direktiv 79/7/EØF (¹) om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring?

(¹) Rådets direktiv 79/7/EØF af 19.12.1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (EFT 1979 L 6, s. 24).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 29. december 2008 — Rhimou Chakroun mod Minister van Buitenlandse Zaken

(Sag C-578/08)

(2009/C 55/26)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rhimou Chakroun

Sagsøgt: Minister van Buitenlandse Zaken

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal udtrykket »social bistand« i artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (¹) fortolkes således, at det giver en medlemsstat mulighed for at vedtage bestemmelser om familiesammenføring, hvorefter familiesammenføring ikke er tilladt for en referenceperson, som har ført bevis for, at han råder over faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige til, at han kan forsørge sig selv og sine familiemedlemmer, men som henset til sit indtægtsniveau, kan benytte sig af særlig bistand ved særlige udgifter, som fastsættes individuelt, af indtægtsbaserede skattnedsættelser indrømmet af lokale myndigheder eller af indkomststøtteordninger inden for rammerne af den kommunale minimumpolitik (minimumbeleid)?
- 2) Skal Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring, herunder navnlig artikel 2, litra d), fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for nationale bestemmelser, som med henblik på anvendelsen af indtægtsbetingelserne i artikel 7, stk. 1, litra c), foretager en sontring mellem, om den familiemæssige tilknytning er opstået før eller efter indrejsen for den person, som er bosat i medlemsstaten?

(¹) EUT L 251, s. 12.

Appel iværksat den 24. december 2008 af Messer Group GmbH til prøvelse af dom afsagt den 15. oktober 2008 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-305/06, Air Products and Chemicals Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-579/08 P)

(2009/C 55/27)

Processprog: engelsk

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af VAT and Duties Tribunal, London (Det Forenede Kongerige) den 29. december 2008 — EMI Group Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sag C-581/08)

(2009/C 55/28)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Messer Group GmbH (ved attorneys at law W. Graf v. Schwerin og J. Schmidt)

De andre parter i appelsagen: Air Products and Chemicals Inc. og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Dommen afsagt den 15. oktober 2008 af Retten i Første Instans i de forenede sager T-305/06, T-306/06 og T-307/06 ophæves, og appellanten frifindes.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder appellansens og intervenientens omkostninger.

Subsidiært:

- Dommen afsagt den 15. oktober 2008 af Retten i Første Instans i de forenede sager T-305/06, T-306/06 og T-307/06 ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten i Første Instans.
- Afgørelsen om sagernes omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten i Første Instans ikke på korrekt vis anvendte kriterierne for anvendelsen af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾.

Endvidere har appellanten gjort gældende, at Rettens anfægtede afgørelse er støttet på en væsentlig fejl for så vidt angår dens konstateringer med henblik på fastlæggelsen af den relevante kundekreds.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Den forelæggende ret

VAT and Duties Tribunal, London

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EMI Group Ltd

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Præjudicielle spørgsmål

- a) Hvorledes skal sjette direktivs ⁽¹⁾ artikel 5, stk. 6, sidste punktum, fortolkes i lyset af de omstændigheder, som foreligger i denne sag?
- b) Navnlig, hvori består en »vareprøves« særlige egenskaber som omhandlet i sjette direktivs artikel 5, stk. 6, sidste punktum?
- c) Er det tilladt for en medlemsstat at begrænse fortolkningen af begrebet »vareprøve« i sjette direktivs artikel 5, stk. 6, sidste punktum, til:
 - i) en industriel vareprøve, som ikke almindeligvis udbydes til salg til offentligheden, som gives til en aktuel eller potentiel kunde hos virksomheden (indtil 1993)
 - ii) kun én eller kun den første af en række vareprøver, som samme person giver til den samme modtager, når disse vareprøver er identiske eller ikke væsentligt adskiller sig fra hinanden (fra 1993)?
- d) Er det tilladt for en medlemsstat at fortolke begrebet »gaver af ringe værdi« i sjette direktivs artikel 5, stk. 6, sidste punktum, således at det ikke omfatter:
 - i) en gave, som er en del af en række af gaver givet til den samme person med mellemrum (indtil oktober 2003),
 - ii) en virksomhedsgave, som gives til den samme person i en given 12-måneders periode, når det samlede gavebeløb overstiger 50 GBP (fra oktober 2003)?

- e) Hvis spørgsmål 3(ii) ovenfor eller en del af spørgsmål 4 ovenfor besvares bekræftende, hvor en afgiftspligtig person giver en lignende eller identisk gave bestående i en musikoptagelse til to eller flere forskellige personer, fordi disse personligt er i stand til at påvirke det omfang i hvilket den pågældende kunstner eksponeres, er det da tilladt for medlemsstaten at behandle disse genstande, som var de givet til den samme person, alene fordi disse personer er ansat af den samme person?
- f) Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 1-5 ovenfor, at modtageren er, eller er ansat hos, en fuldt afgiftspligtig person, som ville være (eller ville have været) i stand til at fradrage enhver form for indgående afgift, som skulle betales for levering af de varer, som vareprøven består af?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Liège (Belgien) den 29. december 2008 — Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA mod Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd (Unibet)

(Sag C-584/08)

(2009/C 55/29)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA

Sagsøgt: Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd (Unibet)

Præjudicielle spørgsmål

De præjudicielle spørgsmål vedrører fortolkningen af artikel 5, nr. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (¹), hvad særligt angår internetområdet:

»Når den påberåbte skade, som i det foreliggende tilfælde, er forårsaget af websteder, og

- når ingen af de sagsøgte selskaber, som driver de omtvistede websteder, har deres hjemsted i Belgien,
 - når ingen af de omhandlede websteder er« hosted »i Belgien,
 - når ingen af de sagsøgte parter er hjemmehørende i Belgien,
 - når væddemålwebstederne er tilgængelige for belgiske internetbrugere, som kan indgå og registrere væddemål herpå, i samme omfang som de er tilgængelige for internetbrugere i andre medlemsstater, eftersom der er tale om« .com»-websteder, hvis marked er udbredt til hele Europa, og som ikke har en særlig« .be»-endelse for Belgien,
 - når disse websteder er tilgængelige på flere sprog, men ikke konsekvent er tilgængelige på de to mest anvendte sprog i Belgien,
 - når disse websteder bl.a. udbyder væddemål om belgiske kampe på samme måde, som de udbyder udenlandske sportsmesterskaber,
 - når det ikke er godtgjort, at der anvendes en særlig teknologi eller agitationsteknik, som er målrettet en belgisk kundekreds,
 - når antallet af væddemål, som indgås af en belgisk kundekreds, er ganske marginalt i forhold til det samlede antal væddemål, der registreres på disse websteder, idet de tal, som væddemålsselskaberne har oplyst for 2005, og som modparten ikke har bestridt, viser, at det samlede antal belgiske væddemål om fodboldkampe udgør mindre end 0,25 % af de væddemål, som er registreret på webstederne« bwin.com»,« willhill.com»,« betfair.com»,« ladbrokes.com»,« sportingbet »og« miapuesta», mens« vcbet.com »har oplyst, at 40 af deres samlede antal væddemål var belgiske,
- 1) skal det da antages, at den påberåbte skade er opstået, eller kan opstå, i Belgien, således at de belgiske retter er kompetente til at påkende søgsmål vedrørende denne skade, fordi de omtvistede websteder blandt andet henvender sig til en belgisk kundekreds?
 - 2) eller skal det antages, at den påberåbte skade ikke er opstået, eller ikke kan opstå, i Belgien, således at de belgiske retter kun er kompetente til at påkende søgsmål vedrørende denne skade, såfremt der kan konstateres en tilstrækkelig, væsentlig eller klar tilknytning mellem de påberåbte ansvarspådragende handlinger og det belgiske område?
 - 3) Såfremt sidstnævnte er tilfældet, hvilke kriterier er det da relevant at tage hensyn til ved vurderingen af, om der foreligger en sådan tilknytning?»

(¹) EFT 2001 L 12, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 29. december 2008 — Angelo Rubino mod Ministero dell'Università e della Ricerca

(Sag C-586/08)

(2009/C 55/30)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Angelo Rubino

Sagsøgt: Ministero dell'Università e della Ricerca

Præjudicielt spørgsmål

»Er fællesskabsprincipperne om fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser mellem Fællesskabets medlemsstater og gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser i medfør af artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 47, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab samt bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 — om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ⁽¹⁾ — til hinder for en intern lovgivning som det italienske lovdekret nr. 206/2007, der udelukker universitetslærere fra rækken af lovregulerede erhverv med henblik på anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer?«

⁽¹⁾ EUT L 255, s. 22.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen Sad (Bulgarien) den 6. januar 2009 — Peter Dimotrov Kalinchev mod Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv

(Sag C-2/09)

(2009/C 55/31)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen Sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Peter Dimotrov Kalinchev

Sagsøgt: Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv

Præjudicielle spørgsmål

1. Giver artikel 3, stk. 3, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed ⁽¹⁾ medlemsstaterne mulighed for at fastsætte en lovgivning, hvorefter der opkræves punktafgifter af brugte motorkøretøjer ved disses indførsel på den pågældende medlemsstats område, når en sådan afgift ikke umiddelbart skal betales ved erhvervelse af et brugt motorkøretøj, der allerede befinder sig i landet, og med hensyn til hvilket der betales punktafgift ved den første indførsel på medlemsstatsens område?
2. Skal der ved udtrykket »lignende indenlandske varer« i artikel 90, stk. 1, EF, forstås:
 - a) varer med oprindelse i den medlemsstat, der fastsætter bestemte indenlandske afgifter, eller
 - b) varer, som uanset deres oprindelse allerede befinder sig på denne medlemsstats område?
3. I betragtning af besvarelserne af de ovenstående spørgsmål: Skal artikel 25 EF og artikel 90, stk. 1, EF fortolkes som et forbud mod forskellige bestemmelser om opkrævning af punktafgifter af motorkøretøjer, som Republikken Bulgarien har fastsat i ZADS' artikel 30 og 40 i henhold til kriterier om køretøjernes fremstillingsår og kilometerstand?

⁽¹⁾ EFT L 76, s. 1.

Sag anlagt den 8. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-5/09)

(2009/C 55/32)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Yerrell og M. Karanasou-Apostolopoulou)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv og ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 udløb den 10. december 2007.

⁽¹⁾ EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1.

Sag anlagt den 9. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-10/09)

(2009/C 55/33)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Cattabriga og M. Teles Romão, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2006/86/EF af 24. oktober 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/23/EF for så vidt angår krav til sporbarhed, indberetning af alvorlige bivirkninger og uønskede hændelser og visse tekniske krav til kodning, behandling, præservering, opbevaring og distribution af humane væv og celler ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har meddelt Kommissionen disse.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 1. september 2007.

⁽¹⁾ EUT L 294, s. 32.

Sag anlagt den 9. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-11/09)

(2009/C 55/34)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Cattabriga og M. Teles Romão, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2006/17/EF af 8. februar 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/23/EF for så vidt angår visse tekniske krav til donation, udtagning og testning af humane væv og celler ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har meddelt Kommissionen disse.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 1. november 2006.

⁽¹⁾ EUT L 38, s. 40.

Sag anlagt den 9. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-12/09)

(2009/C 55/35)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Cattabriga og S. Mortoni, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 1, første punktum i Kommissionens direktiv 2006/17/EF af 8. februar 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/23/EF for så vidt angår visse tekniske krav til donation, udtagning og testning af humane væv og celler ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen om bestemmelserne.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2006/17 udløb den 1. november 2006.

⁽¹⁾ EUT L 38, s. 40.

Sag anlagt den 9. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-13/09)

(2009/C 55/36)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Cattabriga og S. Mortoni, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italiensk Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11, stk. 1, første punktum, i Kommissionens direktiv 2006/86/EF af 24. oktober 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/23/EF for så vidt angår krav til sporbarhed, indberetning af alvorlige bivirkninger og uønskede hændelser og visse tekniske krav til kodning, behandling, præservering, opbevaring og distribution af humane væv og celler ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet og i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen om bestemmelserne.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2006/86 udløb den 1. september 2007.

⁽¹⁾ EUT L 294, s. 32.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 4. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-240/08) ⁽¹⁾

(2009/C 55/37)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 19.7.2008.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. januar 2009
— Kronoply mod Kommissionen

(Sag T-162/06) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — regionalstøtte til store investeringsprojekter — beslutning, der erklærer en støtte uforenelig med fællesmarkedet — begrundelse — støttens tilskyndelseeffekt — støttens nødvendighed)

(2009/C 55/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kronoply GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Tyskland) (ved advokats R. Nierer og L. Gordalla)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved K. Gross og T. Scharf, derefter ved V. Kreuzschitz, K. Gross og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2006/262/EF af 21. september 2005 om Tysklands statsstøtte C 5/2004 (ex N 609/2003) til fordel for Kronoply (EUT 2006 L 94, s. 50)

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Kronoply GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 212 af 2.9.2006.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 21. januar 2009
— giropay mod KHIM (GIROPAY)

(Sag T-399/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket GIROPAY — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2009/C 55/39)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: giropay GmbH (Frankfurt-am-Main, Tyskland) (ved avocat K. Gründig-Schnelle)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved B. Schmidt, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 26. oktober 2006 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 308/2005-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket GIROPAY som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) giropay GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 24.2.2007.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 21. januar 2009
— Korsch mod KHIM (PharmaCheck)**

(Sag T-296/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om PharmaCheck som EF-ordmærke — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 — begrænsning af fortegnelsen over varer)

(2009/C 55/40)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Korsch AG (Berlin, Tyskland) (først ved avocat J. Grzam, derefter ved advokats J. Grzam, M. Dittmann og M. Scheffler)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved R. Pethke, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. juni 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 358/2007-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket PharmaCheck som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Korsch AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 235 af 6.10.2007.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 21. januar 2009
— Hansgrohe mod KHIM (AIRSHOWER)**

(Sag T-307/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om AIRSHOWER som EF-ordmærke — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2009/C 55/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Hansgrohe AG (Schiltach, Tyskland) (ved advokats S. Weidert og J. Zehnsdorf)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved G. Schneider, derefter ved G. Schneider og S. Schäffner, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 31. maj 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1281/2006-1) vedrørende registrering af ordmærket AIRSHOWER som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Hansgrohe AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 235 af 6.10.2007.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. januar 2009
— Commercy mod KHIM — easyGroup IP Licensing (easyHotel)**

(Sag T-316/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket easyHotel — det ældre nationale ordmærke EASYHOTEL — relativ registreringshindring — ikke lighed mellem varerne og tjenesteydelserne — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94 — retshjælp — ansøgning indgivet af kurator i et konkursbo efter et erhvervsdrivende selskab — procesreglementets artikel 94, stk. 2)

(2009/C 55/42)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Commercy AG (Weimar, Tyskland) (først ved avocat F. Jaschke, derefter ved advokats S. Grosse og I. Müller)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Schäffner, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: easyGroup IP Licensing Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokats T. Koerl og S. Möbus)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen truffet den 19. juni 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1295/2006-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Commercy AG og easyGroup IP Licensing Ltd

Konklusion

- 1) Ansøgningen om retshjælp forkastes.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 3) Commercy AG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 235 af 6.10.2007.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. januar 2009
— Kommissionen mod Rednap**

(Sag T-352/07) (¹)

(Voldgiftsklausul — kontrakt indgået inden for rammerne af det fjerde rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration — Rise- og Healthline-projektet — en del af de anmeldte omkostningers manglende overensstemmelse med kontraktbestemmelser — tilbagebetaling af en del af de forudbetalte beløb — udeblivelsessag)

(2009/C 55/43)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Triantafyllou og J. Enegren, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rednap AB (Malmø, Sverige)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt af Kommissionen i medfør af artikel 238 EF med påstand om tilbagebetaling af en del af det beløb, der er forudbetalt af Fællesskaberne inden for rammerne af kontrakt DE 3010 (DE) Rise og HC 4007 (HC) Healthline, med tillæg af morarenter.

Konklusion

- 1) Rednap AB tilbagebetaler et beløb på 334 375,49 EUR til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 2) Rednap betaler morarenter til Kommissionen af et beløb på 219 125,22 EUR i henhold til den efter græsk ret gældende sats fra den 1. juni 2002 indtil gælden er fuldstændig indfriet, idet denne sats fra den 1. august 2007 dog ikke må overstige 11,75 % pro anno.

- 3) Rednap betaler morarenter til Kommissionen af et beløb på 115 250,27 EUR i henhold til den efter græsk ret gældende sats fra den 31. maj 2002 indtil gælden er fuldstændig indfriet, idet denne sats fra den 1. august 2007 dog ikke må overstige 11,75 % pro anno.

- 4) Rednap betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 269 af 10.11.2007.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. januar 2009
— Pioneer Hi-Bred International mod KHIM (OPTIMUM)**

(Sag T-424/07) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om OPTIMUM som EF-ordmærke — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — begrundelsespligt — Harmoniseringskontorets ex officio prøvelse af de faktiske omstændigheder — artikel 73 og artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 40/94)

(2009/C 55/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pioneer Hi-Bred International, Inc. (Johnston, Iowa, De Forenede Stater) (ved avocats G. Würtenberger, R. Kunze og T. Wittmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. september 2007 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 288/2007-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket OPTIMUM som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Pioneer Hi-Bred International, Inc. betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 8 af 12.1.2008.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 19. december 2008 — Bomba Energia Getränkvertriebs mod KHIM — Eckes-Granini (Bomba)

(Sag T-372/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelse — stillingtagen til sagen uforholden)

(2009/C 55/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bomba Energia Getränkvertriebs GmbH (Rohrbach, Østrig) (ved avocat A. Kockläuner)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved M. Kicia, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Eckes-Granini Group GmbH, tidligere Eckes-Granini GmbH & Co. KG (Nieder-Olm, Tyskland) (ved avocat W. Berlit)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 3. oktober 2006 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 184/2005-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Eckes-Granini GmbH & Co KG og Bomba Energia Getränkvertriebs GmbH

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Bomba Energia Getränkvertriebs GmbH og Eckes-Granini Group GmbH bærer deres egne omkostninger og betaler hver især halvdelen af de omkostninger, der er afholdt af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).

⁽¹⁾ EUT C 42 af 24.2.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 17. december 2008 — Portela mod Kommissionen

(Sag T-137/07) ⁽¹⁾

(Ansvar udenfor kontraktforhold — markedsføring af defekte digitaltermometre, som er forsynet med EF-mærkning — Kommissionens passivitet — årsagsforbindelse — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan fremmes til realitetsbehandling, delvis er grundet)

(2009/C 55/46)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda (Queluz, Portugal) (ved avocat C. Mourato)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Guerra e Andrade og B. Schima, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt, Kommissionen pålægges en forpligtelse til at handle i overensstemmelse med artikel 14b i Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinske anordninger (EFT L 169, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/79/EF af 27. oktober 1998 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik (EFT L 331, s. 1) ved via Forbundsrepublikken Tyskland at pålægge certificeringsvirksomheden TÜV Rheinland Product Safety GmbH til fordel for sagsøgeren at anvende den obligatoriske civile retlige ansvarsforsikring, der er omhandlet i punkt 6 i bilag XI til direktiv 93/42, som den nævnte virksomhed har tegnet, og, hvis det lidte tab ikke kan dækkes via den principale påstand, subsidiært erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af Kommissionens forskellige undladelser.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Portela Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda, betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 7.7.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. december 2008 — Gaedertz mod KHIM — Living Byte Software (GlobalRemote)

(Sag T-209/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — tilbagekaldelse af begæring om ugyldighed — uforment at træffe afgørelse)

(2009/C 55/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Johann-Christoph Gaedertz (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved avocat E.M. Gerstenberg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved B. Schmidt, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Living Byte Software GmbH (München, Tyskland) (ved avocat A. Freifrau von Welsler)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 25. april 2007 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 272/2005-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem M. Johann-Christoph Gaedertz og Living Byte Software GmbH.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Johann-Christoph Gaedertz og Living Byte Software GmbH bærer deres egne omkostninger.
- 3) Johann-Christoph Gaedertz betaler de af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 4.8.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 18. december 2008 — Thierry mod Kommissionen

(Sag T-223/07 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2004 — afvisning af en begæring om at afhøre et vidne — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2009/C 55/48)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Michel Thierry (Luxembourg, Luxembourg) (ved avocat F. Frabetti)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Berardis-Kayser og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 16. april 2007 i sag F-82/05, Thierry mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser) med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Michel Thierry bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger i appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 199 af 25.8.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. december 2008 — Italien mod Parlamentet og Kommissionen

(Sag T-285/07) ⁽¹⁾

(Formalitetssindsigelse — afvisningspåstand — delvis afvisning af søgsmålet — den anfægtede retsakt kan ikke tilskrives Parlamentet)

(2009/C 55/49)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved I. Bruni, som befuldmægtiget, bistået af Avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved A. Lukošiūtė, R. Ignătescu og G. Mazzini, som befuldmægtigede), og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og A. Aresu, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgeren: Den Helleniske Republik (ved S. Vodina og M. Michelogiannaki, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af meddelelse om generel udvælgelsesprøve EPSO/AD/95/07, der har til formål at oprette en ansættelsesreserve til besættelse af 20 fuldmægtigstillinger (AD 5) på området for information (biblioteker/dokumentation), offentliggjort i EU-Tidende den 8. maj 2007 (EUT C 103 A, s. 7).

Konklusion

- 1) Sagen afvises, for så vidt som den er anlagt mod Europa-Parlamentet.
- 2) Den Italienske Republik betaler de sagsomkostninger, den har afholdt vedrørende dette søgsmål, for så vidt som det er rettet mod Parlamentet. Parlamentet betaler sine egne sagsomkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 22.9.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. december 2008 — Italien mod EØSU og Kommissionen

(Sag T-117/08) ⁽¹⁾

(Processuelt stridsspørgsmål — formalitetsindsigelse — delvis afvisning af sagen — retsakter, som Kommissionen ikke kan gøres ansvarlig for)

(2009/C 55/50)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved I. Bruni, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgte: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) (ved M. Bermejo Garde, som befuldmægtiget, bistået af avocat A. Dal Ferro) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall, som befuldmægtiget)

Intervenant til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Spanien (ved abogado del Estado F. Díez Moreno)

Sagens genstand

Påstand om annullation af meddelelsen om ledig stilling nr. 73/07 vedrørende stillingen som generalsekretær (lønklasse A* 16) for EØSU, som blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 28. december 2007 (EUT C 316 A, s. 1), og af berigtigelsen til denne meddelelse, som blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 30. januar 2008 (EUT C 25 A, s. 21).

Konklusion

- 1) Sagen afvises, for så vidt som den er anlagt mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 2) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, Kommissionen har afholdt i forbindelse med sagen, for så vidt som den er anlagt mod Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 116 af 9.5.2008.

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 23. december 2008 — AES-Tisza mod Kommissionen

(Sag T-468/08 R)

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — kommissionsbeslutning, der erklærer, at den støtte, som Republikken Ungarn har tildelt visse elektricitetsproducenter i form af aftaler om køb af elektricitet, er uforenelig med fællesmarkedet — begæring om udsættelse af gennemførelse — manglende uopsættelighed — interesseafvejning)

(2009/C 55/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AES-Tisza Erőmű kft (AES-Tisza kft) (Tiszaújváros, Ungarn) (ved advokaterne T. Ottervanger og E. Henny)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Flynn, N. Khan og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning K(2008) 2223 endelig udg. af 4. juni 2008 om støtte tildelt af Republikken Ungarn i form af aftaler om køb af elektricitet

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 8. december 2008 — Tuzzi fashion mod KHIM — El Corte Inglés (Emidio Tucci)

(Sag T-535/08)

(2009/C 55/52)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Tuzzi fashion GmbH (Fulda, Tyskland) (ved lawyers R. Kunze og G. Würtenberger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 23. september 2008 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1561/2007-2) annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: El Corte Inglés, SA

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Emidio Tucci« for varer i klasse 25

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Tuzzi fashion GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Tysk varemærkeregistriering nr. 1 078 843 af ordmærket »TUZZI« for varer i klasse 25; international varemærkeregistriering nr. 496 835 med retsvirkning i Østrig, Frankrig, Beneluxlandene og Polen af ordmærket »TUZZI« for varer i klasse 25; selskabsnavnet »TUZZI FASHION GMBH« anvendt i Tyskland til erhvervsmæssig brug for beklædningsgenstande.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i dens helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1 og 4, i Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret fejlvurderede risikoen for forveksling mellem de omhandlede varemærker; tilsidesættelse af artikel 73 i Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret ikke tog samlet stilling til de af sagsøgeren fremsatte argumenter og ikke har begrundet sin afgørelse objektivt; tilsidesæt-

telse af artikel 74 i Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret ikke har begrænset sin prøvelse til de af parterne fremførte kendsgerninger, beviser og argumenter; tilsidesættelse af artikel 79 i Rådets forordning nr. 40/94, eftersom appelkammeret har undladt at tage hensyn til almindelige processuelle retsgrundsætninger, som er anerkendt i medlemsstaterne, ved sin vurdering af den af sagsøgeren indgivne indsigelse vedrørende rettighedsmisbrug.

Sag anlagt den 9. december 2008 — Huvis mod Rådet

(Sag T-536/08)

(2009/C 55/53)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Huvis Corporation (Seoul, Republikken Korea) (ved lawyers J.-F. Bellis, F. Di Gianni og R. Antonini)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Rådets forordning (EF) nr. 893/2008 af 10. september 2008 om opretholdelse af antidumpingtolden på importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Belarus, Folkerepublikken Kina, Saudi-Arabien og Korea efter en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (¹), for så vidt som den ikke ophæver den antidumpingtold, der finder anvendelse på sagsøgeren, med virkning fra den 29. december 2006, dvs. den dato, hvor importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Taiwan og Malaysia blev genstand for midlertidig antidumpingtold, hvilken told Kommissionen besluttede ikke at opkræve i sin afgørelse nr. 2007/430/EF af 19. juni 2007 (²).
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren, som er et selskab etableret i Korea, nedlagt påstand om delvis annullation af Rådets forordning nr. 893/2008 i det omfang, den ikke med virkning fra den 29. december 2006 ophæver den antidumpingtold, der finder anvendelse på korte syntetiske fibre af polyester (PSF) fremstillet af sagsøgeren, og med oprindelse i Korea. Sagsøgeren har gjort gældende, at samme behandling, der blev anvendt i Kommissionens afgørelse nr. 2007/430/EF for PSF med oprindelse i Taiwan og Malaysia, bør anvendes for PSF med oprindelse i Korea. Derfor bør antidumpingtolden efter sagsøgerens opfattelse ophæves fra samme dato, for så vidt angår PSF med oprindelse i Korea.

Sagsøgeren har gjort to anbringender gældende til støtte for sine påstande.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Fællesskabets institutioner, ved at opretholde antidumpingforanstaltninger for import af PSF med oprindelse i Korea, mens import af PSF fra Malaysia og Taiwan ikke var genstand for antidumpingforanstaltninger, har tilsidesat det grundlæggende princip om forbud mod forskelsbehandling. Sagsøgeren har bestridt de tre argumenter, Rådet har fremsat som begrundelse for forskelsbehandlingen. Den omstændighed, at klagen vedrørende PSF med oprindelse i Malaysia og Taiwan blev trukket tilbage, og at Rådet ikke traf en endelig afgørelse, kan efter sagsøgerens opfattelse ikke begrunde forskelsbehandlingen for så vidt angår PSF med oprindelse i Korea. Sagsøgeren har endvidere bestridt, at den omstændighed, at testen af, om der foreligger fællesskabsinteresse, som blev anvendt i sagen om PSF med oprindelse i Malaysia og Taiwan, adskilte sig fra den test, som blev anvendt i sagen om PSF med oprindelse i Korea, kan begrunde forskelsbehandlingen af sidstnævnte. Sagsøgeren har endvidere, i modsætning til det af Rådet hævdede, gjort gældende, at den omstændighed, at der vedrørende fællesskabsinteressen blev udledt forskellige konklusioner i forbindelse med undersøgelserne af Malaysia og Taiwan på den ene side, og Korea på den anden side, heller ikke kunne begrunde forskelsbehandlingen.

Desuden har sagsøgeren gjort gældende, at afgørelsen, hvorefter afslutningen af antidumpingproceduren vedrørende importen af PSF fremstillet og eksporteret af sagsøgeren, ikke er begrundet i fællesskabsinteresser, er behæftet med grundlæggende selvmodsigelser og er usammenhængende.

⁽¹⁾ EUT L 247, s. 1.

⁽²⁾ 2007/430/EF: Kommissionens afgørelse af 19.6.2007 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af korte syntetiske fibre af polyester (PSF) med oprindelse i Malaysia og Taiwan og frigivelse af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told (EUT L 160, s. 30).

Sag anlagt den 9. december 2008 — Cixi Jiangnan Chemical Fiber m.fl. mod Rådet

(Sag T-537/08)

(2009/C 55/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Santai Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Sansheng Chemical Fiber Co. Ltd, Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd, Ningbo Dafa Chemical Fiber Co. Ltd, Xiake Color Spinning Co. Ltd, Zhejiang Waysun Chemical Fiber Co. Ltd, Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co. Ltd (Kina) (ved lawyer J.-F. Bellis og barrister G. Vallera)

Sagsøgt: Rådet for den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Annul创新 af Rådets forordning (EF) nr. 893/2008 af 10. september 2008 om opretholdelse af antidumpingtolden på importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Belarus, Folkerepublikken Kina, Saudi-Arabien og Korea efter en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 ⁽¹⁾ med tilbagevirkende kraft til den 29. december 2006, dvs. den dato, hvor importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Taiwan og Malaysia blev genstand for midlertidig antidumpingtold, hvilken told Kommissionen besluttede ikke at opkræve i dens afgørelse nr. 2007/430/EF af 19. juni 2007 ⁽²⁾.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgerne, som er selskaber etableret i Kina, nedlagt påstand om annullation af Rådets forordning nr. 893/2008 om opretholdelse af antidumpingtolden på bl.a. importen af korte syntetiske fibre af polyester (PSF) fremstillet af sagsøgerne og med oprindelse i Kina. Sagsøgerne har gjort gældende, at den behandling, der blev anvendt i Kommissionens afgørelse nr. 2007/430/EF for PSF med oprindelse i Taiwan og Malaysia, bør anvendes for PSF med oprindelse i Kina. Derfor bør antidumpingtolden ophæves fra samme dato, dvs. den 29. december 2006, for så vidt angår PSF med oprindelse i Kina.

Sagsøgernes søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er identiske med dem, der gøres gældende i sag T-536/08, Huvis mod Rådet.

⁽¹⁾ EUT L 247, s. 1.

⁽²⁾ 2007/430/EF: Kommissionens afgørelse af 19.6.2007 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af korte syntetiske fibre af polyester (PSF) med oprindelse i Malaysia og Taiwan og frigivelse af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told (EUT L 160, s. 30).

Sag anlagt den 9. december 2008 — Rewe-Zentral mod KHIM — Kodi Diskontläden (inéa)

(Sag T-538/08)

(2009/C 55/55)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: REWE-Zentral AG (Köln, Tyskland) (ved Rechtsanwältin M. Kinkeldey og A. Bognár)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Kodi Diskontläden GmbH (Oberhausen, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. oktober 2008 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 744/2008-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: REWE-Zentral AG

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »inéa« i farverne blå, rosa og hvid for varer i klasse 3, 5 og 16 (ansøgning nr. 4 462 826)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Kodi Diskontläden GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: »MINEA« (varemærke nr. 303 61 428.5) for varer i klasse 8, 9 og 16, idet indsigelsen er rejst mod registreringen for varer i klasse 16

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appellkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleret

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾, idet der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 15. december 2008 — RWE og RWE Dea mod Kommissionen

(Sag T-543/08)

(2009/C 55/56)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: RWE AG (Essen, Tyskland) og RWE Dea AG (Hamburg, Tyskland) (ved Rechtsanwältin C. Stadler og M. Röhrig)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Artikel 1 i Kommissionens beslutning annulleres, for så vidt som det deri fastslås, at sagsøgerne har tilsidesat artikel 81, stk. 1, EF og EØS-aftalens artikel 53.
- Artikel 2 i Kommissionens beslutning annulleres, for så vidt som det deri fastsættes, at sagsøgerne in solidum skal betale en bøde på 37 440 000 EUR.
- Subsidiært nedsættes den ovennævnte bøde.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har anlagt denne sag til prøvelse af Kommissionens beslutning K(2008) 5476 endelig udg. af 1. oktober 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.181 — Lysvoks), hvori Kommissionen fastslog, at visse virksomheder, herunder sagsøgerne, havde overtrådt artikel 81, stk. 1, EF og artikel 53, stk. 1, i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ved at deltage i en løbende aftale og/eller en løbende samordnet praksis på markedet for råparaffin.

Sagsøgerne har fremsat tre anbringender til støtte for deres søgsmål:

Med det første anbringende gør sagsøgerne gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 81, stk. 1 EF og artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾, derved at den retsstridigt anvendte virksomhedsbegrebet til ugunst for sagsøgerne. Kommissionen anså sagsøgerne for at være ansvarlige for retsstridig adfærd udvist af det tidligere selskab DEA Mineralöl AG henholdsvis — efter selskabet indgik i et paritetisk samarbejde med Shell — af Shell & DEA Oil GmbH, og af denne årsag pålagde dem en bøde uden at have godtgjort, at der foreligger en økonomisk enhed.

Subsidiært gør sagsøgerne med det andet anbringende gældende, at Kommissionen anvendte kronvidnerreglerne fra 2002 urigtigt og derved tilsidesatte ligebehandlingsprincippet, idet den ikke udstrakte den begæring om kronvidnestatus, som Shell havde fremsat for den råparaffinforretning, der tidligere blev drevet af DEA Mineralöl AG, henholdsvis Shell & DEA Oil GmbH, til sagsøgerne. Kommissionen har herved handlet i strid med sin egen opfattelse, hvorefter denne råparaffinforretning netop har indgået i samme økonomiske enhed som sagsøgerne i perioden fra 3. september 1992 til den 30. juli 2002. Hvis kronvidnerreglerne havde været anvendt korrekt, ville Kommissionen have været forpligtet til at fratage ethvert bødekrav overfor sagsøgerne.

Mere subsidiært gør sagsøgerne med det tredje anbringende gældende, at Kommissionen har tilsidesat væsentlige principper ved bødefastsættelsen, navnlig ligebehandlings- og proportionalitetsprincippet, og derved har tilsidesat artikel 23, stk. 2 og 3, i forordning nr. 1/2003. Kommissionen har anvendt bøderetningslinjerne for 2006 urigtigt, idet den har opgjort den relevante omsætning ved at støtte sig på en referencerperiode, der ikke var tilstrækkelig repræsentativ, og dermed har fastsat et

grundbeløb, der ikke står i rimeligt forhold til grovheden af den retsstridige adfærd, der lægges sagsøgerne til last, og forskelsbehandler sagsøgerne i forhold til de øvrige deltagere, herunder Shell, uden saglig begrundelse herfor.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

Sag anlagt den 15. december 2008 — Hansen & Rosenthal og H & R Wax Company Vertrieb mod Kommissionen

(Sag T-544/08)

(2009/C 55/57)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Hansen & Rosenthal KG (Hamburg, Tyskland) og H & R Wax Company Vertrieb GmbH (Hamburg) (ved Rechtsanwältin J. Schulte og A. Lober)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede beslutning K(2008) 5476 endelig udg. af 1. oktober 2008 vedtaget af Kommissionen i sag COMP/39.181 — Lysvoks annulleres for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Subsidiært ophæves den bøde, som sagsøgerne er pålagt, eller mere subsidiært nedsættes denne bøde.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har anlagt denne sag til prøvelse af Kommissionens beslutning K(2008) 5476 endelig udg. af 1. oktober 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.181 — Lysvoks), hvori Kommissionen fastslog, at visse virksomheder, herunder sagsøgerne, havde overtrådt artikel 81, stk. 1, EF og artikel 53, stk. 1, i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ved at deltage i en løbende aftale og/eller en løbende samordnet praksis på markedet for råparaffin.

Sagsøgerne har fremsat seks anbringender til støtte for deres søgsål:

Sagsøgerne gør med det første anbringende gældende, at beslutningen er behæftet med en alvorlig begrundelsesmangel. Beslutningen skal derfor annulleres, da den er i strid med artikel 81 EF, og da den derfor tilsidesætter sagsøgernes ret til forsvar.

Sagsøgerne gør med det andet anbringende gældende, at betingelserne for konstateringen af en tilsidesættelse af artikel 81 EF ikke er opfyldt. Således foreligger der ikke et fælles mål for sagsøgerne og de øvrige producenter af råparaffin. Sagsøgerne har ikke deltaget i konkurrencebegrænsende aftaler eller i en samordnet praksis. Fremsendelsen af skrivelser om prisforhøjelse havde derfor ikke til formål at gennemføre konkurrencebegrænsende aftaler eller samordninger, men fandt derimod sted inden for rammerne af leveringsaftaler. Der er heller ikke i øvrigt sket nogen begrænsning af konkurrencen ved udveksling af oplysninger.

Sagsøgerne har subsidiært med det tredje til sjette anbringende anfægtet størrelsen på den fastsatte bøde:

- Kommissionen har retsstridigt anvendt bøderetningslinjer, der først blev vedtaget i 2006, selv om den påståede tilsidesættelse blev afsluttet i foråret 2005. Kommissionen har herved tilsidesat princippet om forvaltningens selvbegrænsning, princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft og bestemthedsprincippet.
- Sagsøgerne gør med det fjerde anbringende gældende, at Kommissionen har beregnet den omsætning, der er relevant for bødefastsættelsen, urigtigt. I de relevante år 2002-2004 med råparaffin opnåede sagsøgerne kun en omsætning på 18,87 mio. EUR. Kommissionen lagde imidlertid en omsætning på 26 mio. EUR til grund ved beregningen af bøden.
- Sagsøgerne gør med det femte anbringende gældende, at Kommissionen har foretaget et urigtigt skøn hvad angår tilsidesættelsens grovhed. Fastsættelsen af den del af omsætningen, der afspejler tilsidesættelsens grovhed, samt også adgangsgæbyret på 17 % strider mod proportionalitetsprincippet. Endvidere er der ikke taget tilstrækkeligt hensyn til virksomhedernes størrelse og betydning.
- Sagsøgerne gør med det sjette anbringende gældende, at Kommissionen har beregnet varigheden af den tilsidesættelse, som sagsøgerne angiveligt har gjort sig skyldige i, urigtigt. Kommissionen har ikke bevist, at sagsøgerne har deltaget i de angivelige konkurrencehindringer i hele den påståede periode.

Sag anlagt den 12. december 2008 — X-Technology Swiss mod KHIM (gengivelse af en strømpe)

(Sag T-547/08)

(2009/C 55/58)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: X-Technology Swiss GmbH (ved Rechtsanwältin A. Herberth og R. Jung)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. oktober 2008 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 846/2008-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket som »anden varemærketype — positionsvaremærke« med farven »orange (Pantone 16-1359 TPX)« for varer i klasse 25 (ansøgning nr. 5 658 117).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾, da det ansøgte mærke har fornødent særpræg.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 15. december 2008 — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen mod Kommissionen

(Sag T-550/08)

(2009/C 55/59)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (Hamburg, Tyskland) (ved Rechtsanwältin U. Itzen og J. Ziebarth)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres for så vidt som den berører sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes den bøde, som sagsøgeren pålægges i den anfægtede beslutning, i passende omfang.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anlagt denne sag til prøvelse af Kommissionens beslutning K(2008) 5476 endelig udg. af 1. oktober 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.181 — Lysvoks), hvori Kommissionen fastslog, at visse virksomheder, herunder sagsøgeren, havde over-

trådt artikel 81, stk. 1, EF og artikel 53, stk. 1, i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ved at deltage i en løbende aftale og/eller en løbende samordnet praksis på markedet for råparaffin.

Sagsøgeren har fremsat to anbringender til støtte for søgsmålet:

Sagsøgeren har med det første anbringende gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten efter artikel 253 EF og af retten til forsvar, eftersom det reelt ikke fremgår af den bevisbedømmelse, som Kommissionen har foretaget i den anfægtede beslutning, hvilke bidrag til den ulovlige handling, der tilregnes sagsøgeren. Kommissionens faste bevisførelse omhandler foruden sagsøgeren også andre selskaber, hvis handlinger ikke skal tilregnes sagsøgeren. I lyset af den uklarhed i bevisførelsen foreligger der en tilsidesættelse af retten til forsvar, eftersom Kommissionen klart og tydeligt skal angive hvilke bidrag til den ulovlige handling, der tilregnes de enkelte virksomheder, og hvilke følger dette har.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at selskabet ikke har deltaget i nogen tilsidesættelse af artikel 81 EF. Kommissionen har ikke kun formelt set undladt at foretage en forskriftsmæssig bevisførelse, men en subsidier materiel prøvelse af beviserne viser ligeledes, at der ikke er noget at bebrejde sagsøgeren. De møder, som er opregnet enkeltvis, og de bilag, der er inddraget ved bevisførelsen i den forbindelse, giver ikke anledning til at konkludere, at sagsøgeren har gjort sig skyldig i karteldannelse. Dette gælder navnlig også i betragtning af den omstændighed, at sagsøgeren fra starten af alene blev tilregnet en mindre tilsidesættelse. Der blev imidlertid ikke taget hensyn til denne omstændighed ved bevisførelsen, som derimod inddrog beviser, der eventuelt kunne bevise en tilsidesættelse, der var begået af en tredjepart, og som sagsøgeren ikke var involveret i, og disse beviser blev endvidere anvendt mod sagsøgeren.

Sagsøgeren har med det andet anbringende påberåbt sig forældelse. Sagsøgeren overdrog allerede i begyndelsen af 2000 den berørte distributionsvirksomhed til et andet selskab, således at de første foranstaltninger til afbrydelse af forældelsesfristen, der blev iværksat i foråret 2005, ikke længere kunne begrunde, at der indledtes en sag mod sagsøgeren vedrørende en forældet tilsidesættelse.

Sag anlagt den 15. december 2008 — H & R ChemPharm mod Kommissionen

(Sag T-551/08)

(2009/C 55/60)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: H & R ChemPharm GmbH (Salzbergen, Tyskland) (ved Rechtsanwältin M. Klusmann og S. Thomas)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres for så vidt som den berører sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes den bøde, som sagsøgeren pålægges i den anfægtede beslutning, i passende omfang.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anlagt denne sag til prøvelse af Kommissionens beslutning K(2008) 5476 endelig udg. af 1. oktober 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.181 — Lysvoks), hvori Kommissionen fastslog, at visse virksomheder, herunder sagsøgeren, havde overtrådt artikel 81, stk. 1, EF og artikel 53, stk. 1, i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ved at deltage i en løbende aftale og/eller en løbende samordnet praksis på markedet for råparaffin.

Sagsøgeren har fremsat fire anbringender til støtte for søgs-målet:

Sagsøgeren gør med det første anbringende gældende, at retten til forsvar er tilsidesat, fordi der i den anfægtede beslutning ikke sondres mellem sagsøgeren og andre selskaber, der særskilt er pålagt bøder, men derimod henvises samlet til »H & R/Tudape-trol«. Sagsøgeren kan ikke erkende, hvilke faktiske bidrag til den ulovlige handling, der tilregnes selskabet. Dermed foreligger der en tilsidesættelse af retten til forsvar, da det klart skal fremgå af klagepunkterne i beslutningen, hvilke faktiske handlinger de begrunder påstanden om en ulovlighed og en heraf følgende bøde.

Subsidiært gør sagsøgeren med det andet anbringende gældende, at der ikke er ført bevis for, at sagsøgeren har begået en tilsidesættelse. Kommissionen har på grund af sin faste bevis-førelse over for alle adressaterne for beslutningen overset, at der ikke forelå beviser for, at sagsøgeren har begået en tilsidesæt-telse. Sagsøgeren anfører, at Kommissionen ikke har foretaget en tilstrækkelig skarp og individuel bevisbedømmelse, der kunne have vist, at de anførte bevismidler var uegnede til at bevise, at sagsøgeren havde begået en ulovlighed.

Mere subsidiært gør sagsøgeren med det tredje anbringende gældende, at der urigtigt er lagt et for højt udgangsbeløb til grund for beregningen af bøden.

Mest subsidiært gør sagsøgeren med det fjerde anbringende gældende, at der er sket en tilsidesættelse af proportionalitets-princippet og en krænkelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling derved, at der er anlagt et urigtigt skøn ved beregningen af bøden. Sagsøgeren anfægter konkret den urigtige skønsmæssige fastsættelse af den del af omsætningen, der afspejler tilsidesættelsens grovhed, samt adgangsgebyret på 17 % og den uforholdsmæssige bøde som følge af en uproportional inddragelse af selskabets størrelse. Sagsøgeren henviser endelig til den retsstridige anvendelse af bøderetningslinjerne fra 2006 med tilbagevirkende kraft på den foreliggende forældede sag.

Sag anlagt den 17. december 2008 — Kommissionen mod Domótica**(Sag T-552/08)**

(2009/C 55/61)

*Processprog: portugisisk***Parter**

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. M. Rochaud-Jöet og S. Petrova, som befuldmægtigede, bistået af advogados G. Anastácio og A.R. Andrade)

Sagsøgt: Domótica, Estudo e Projecto de Edifícios Inteligentes, Lda (Lissabon, Portugal)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgte tilpligtes at betales sagsøgeren 124 319,22 EUR i tilbagebetaling af forskud betalt til sagsøgte i henhold til kontrakt nr. BU/466/94 PO/ES, der er indgået inden for rammerne af Thermie-programmet og ophævet som følge af sagsøgtes og andre medkontrahenters misligholdelse, med tillæg af 48 180,00 EUR i morarenter, der er påløbet indtil den 30. september 2008, og de renter, der påløber, indtil fuld betaling sker.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den 17. januar 1995 indgik Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber Thermie kontrakt nr. BU/466/94 PO/ES med sag-søgte, Hospitais da Universidade de Coimbra (universitetshospi-talerne i Coimbra) og selskabet Técnicas Reunidas S.A., i medfør af forordning (EØF) nr. 2008/90 (!).

Sagsøgte var udpeget som koordinator for projektet og påtog sig ansvaret for at forelægge Kommissionen de nødvendige dokumenter og skabe forbindelsen mellem kontrahenterne og Kommissionen. Kontrahenterne var solidarisk ansvarlige.

Den 10. februar 1995 betalte Kommissionen i henhold til aftalen et forskud på 30 %, dvs. 176 693 EUR.

Den 24. maj 2000 ophævede Kommissionen (efter påkrav) med rette kontrakten, idet den påberåbte sig følgende misligholdelser:

- forsinkelse med gennemførelsen, som ikke var rettidigt meddelt Kommissionen
- Domóticas manglende evne til at påbegynde gennemførelsen af projektet (hvilket selskabet selv har erkendt)
- undladelse af rettidigt og på rette vis at tilsende Kommissi-onen finansielle og tekniske rapporter
- manglende afslutning af arbejdet med gennemførelsen af projektet inden for den oprindeligt fastsatte frist eller inden for den efterfølgende indrømmede forlængelse heraf (31.8.2000).

Som følge af medkontrahenternes culpøse handlemåde blev deres kontraktmæssige forpligtelser ikke opfyldt.

Kontrakten foreskrev, at Kommissionen havde mulighed for at kræve hel eller delvis tilbagebetaling af sit finansielle tilskud med tillæg af renter, såfremt kontrahenterne ikke opfyldte kontrakten.

Kommissionen har ret til tilbagebetaling af 172 499,22 EUR svarende til det oprindeligt udbetalte beløb med tillæg af de renter, der er påløbet fra den 10. februar 1995, med fradrag af de udgifter til den delvise gennemførelse, der er afholdt af sagsøgeren, således som godkendt af Kommissionen. Til dette beløb skal lægges de renter, som påløber.

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 2008/90 af 29.6.1990 om fremme af energiteknologi i Europa (Thermie-programmet) (EFT L 185, s. 1).

Sag anlagt den 8. december 2008 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-554/08)

(2009/C 55/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved lawyers N. Korogiannakis, P. Katsimani og M. Dermizakis)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunionen (GD TAXUD) beslutning om ikke at vælge sagsøgerens bud som svar på en åben udbudsrunde i forbindelse med TAXUD/2007/AO-005 (TIMEA) vedrørende »Tjenesteydelser til Fællesskabet, computeranvendelse på told, afgift og skatteområderne« (EUT 2008/S 203-268728), der blev sendt til sagsøgeren ved skrivelse af 26. september 2008, samt alle Kommissionens øvrige relaterede beslutninger, herunder beslutningen om at tildele kontrakten til den valgte bydende, annulleres.

— GD TAXUD tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af den omhandlede udbudsprocedure, svarende til et beløb på 7 638 125 EUR.

— GD TAXUD tilpligtes at betale sagsøgerens udgifter til advokatbistand og andre omkostninger, der er afholdt i forbindelse med dette søgsmål, selv for det tilfælde, at sagsøgeren ikke skulle få medhold.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation i henhold til artikel 230 EF, af GD TAXUD's beslutning om ikke at vælge sagsøgerens bud som svar på en åben udbudsrunde i forbindelse med TAXUD/2007/AO-005 (TIMEA) vedrørende »Tjenesteydelser til Fællesskabet, computeranvendelse på told, afgift og skatteområderne« (EUT 2008/S 203-268728), der blev sendt til sagsøgeren ved skrivelse af 26. september 2008, samt påstand om erstatning efter artikel 235 EF.

Sagsøgeren gør gældende, at bedømmelsesudvalget foretog forskellige åbenbare urigtige skøn med hensyn til bedømmelsen af udbuddet. Bedømmelsesudvalget fraveg ifølge sagsøgeren Kommissionens faste praksis og ignorerede bestemmelserne i TIMEA's udbudsbetingelser, hvoraf fremgår, at de ordregivende myndigheder bør kontakte de bydende i forbindelse med udvælgelsesfasen i en udbudsprocedure og anmode om yderligere oplysninger og afklaringer. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at finansforordningens artikel 100 og princippet om god forvaltningsskik og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning blev tilsidesat af den ordregivende myndighed. Sagsøgeren anfører derudover, at den ordregivende myndighed begik magtfordrejning og tilsidesatte principperne om gennemsigtighed og ligebehandling, der følger af finansforordningens artikel 93, stk. 1.

Sagsøgeren hævder, at Kommissionen undlod at give sagsøgeren en passende analyse af resultatet af de undersøgelser, der blev foretaget i overensstemmelse med sagsøgerens bemærkninger til vurderingsrapporten.

Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen misbrugte udvælgeskriterierne til at fravælge sagsøgerens bud. Kommissionen tilsidesatte herved artikel 134, stk. 2, og 148, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 (¹), samt artikel 32, stk. 2, i direktiv 92/50 (²).

(¹) Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357, s. 1).

(²) Rådets direktiv 92/50/EØF af 18.6.1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1).

Sag anlagt den 16. december 2008 — iPublish Ganske Interactive Publishing mod KHIM (gengivelse af et navigationsapparat)

(Sag T-555/08)

(2009/C 55/63)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: iPublish Ganske Interactive Publishing GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved Rechtsanwalt V. Knies)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. oktober 2008 af Fjerde Appellkammer (sag R 709/2008-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et tredimensionelt varemærke, som gengiver et navigationsapparat i farverne sort og blå, bl.a. kendetegnet ved en blå stribe på siden, for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 39 og 42 (ansøgning nr. 6 092 639)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke har fornødent særpræg.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 17. december 2008 — Slovenská pošta mod Kommissionen

(Sag T-556/08)

(2009/C 55/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Slovenská pošta a.s. (Banská Bystrica, Den Slovakiske Republik) (ved lawyers O. Brouwer, C. Schillemans og M. Knapien)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren i henhold til artikel 230 EF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 5912 endelig udg. af 7. oktober 2008 (sag COMP/39.562 — slovakisk postlov), hvorved Kommissionen fastslog, at Slovakiets lovgivning om hybridposttjenester er i strid med artikel 86, stk. 1, EF, sammenholdt med artikel 82 EF for så vidt som levering af hybridpost er forbeholdt sagsøgeren.

Sagsøgeren har gjort fire anbringender gældende til støtte for sine påstande.

For det første har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte det fællesskabsretlige princip om god forvaltningsskik under henvisning til, at Kommissionen ikke på behørig måde undersøgte alle faktiske omstændigheder og interesser i sagen, da den anfægtede beslutning efter sagsøgerens opfattelse hviler på en række formodninger. Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen tilsidesatte begrundelsespligten i artikel 253 EF.

For det andet har sagsøgeren anført, at Kommissionen tilsidesatte sagsøgerens ret til at blive hørt.

For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen foretog åbenbare fejlskøn og fortolkningsfejl vedrørende faktiske og retlige forhold i forbindelse med bedømmelsen af, om det var lovligt at tildele eksklusive rettigheder i postsektoren, hvilket medførte, at Kommissionen anvendte artikel 86 EF og 82 EF urigtigt.

For det fjerde har sagsøgeren anført, at Kommissionen har tilsidesat retssikkerheds-princippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ved at anlægge en grundlæggende anderledes tilgang, der er uden fortilfælde, med hensyn til definitionen af det relevante marked.

Sag anlagt den 18. december 2008 — mPAY24 mod KHIM — Ultra (MPAY)

(Sag T-557/08)

(2009/C 55/65)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: mPAY24 GmbH (Wien, Østrig) (ved lawyer H.Z. Zeiner)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav (Zagorje ob Savi, Slovenien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 30. september 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 221/2007-1) annulleres, for så vidt som den af sagsøgeren indgivne indsigelse herved forkastes.
- Sagsøgte og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav (Zagorje ob Savi, Slovenien)

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »MPAY« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 36, 37, 38 og 42 — ansøgning nr. 3 587 896

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: mPAY24 GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærke-registrering nr. 2 061 656 af ordmærket »MPAY24« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 35, 36 og 38; østrigsk varemærke-registrering nr. 200 373 af ordmærket »MPAY24« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 35, 36 og 38

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på varemærkeansøgningen i dens helhed

Appelkammerets afgørelse: Delvist afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1 og 4, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94, idet appelkammeret fejlvurderede risikoen for forveksling mellem de omhandlede varemærker.

Appel iværksat den 19. december 2008 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 14. oktober 2008 af Personaleretten i sag F-74/07, Meierhofer mod Kommissionen

(Sag T-560/08 P)

(2009/C 55/66)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og B. Eggers, som befuldmægtigede)

Den anden part i appsagen: S. Meierhofer (München, Tyskland)

Appellantens påstande

- Dom afsagt af Personaleretten den 14. oktober 2008 i sag F-74/07, Meierhofer mod Kommissionen, ophæves.
- Hver part tilpligtes at bære sine egne omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er iværksat til prøvelse af dom afsagt af Personaleretten den 14. oktober 2008 i sag F-74/07, Meierhofer mod Kommissionen, hvorved Retten annullerede den afgørelse, der den 19. juni 2007 var truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/26/05 på grund af manglende begrundelse.

Ved den omtvistede afgørelse fik ansøgeren afslag på sin anmodning om en genoptagelse af udvælgelseskomitéens afgørelse om, at han ikke havde bestået udvælgelsesprøvens mundtlige del. Ansøgeren manglede kun et halvt point for at opnå det minimum af point, der var nødvendigt for at bestå den mundtlige prøve. Som anført i meddelelsen om udvælgelsesprøve blev den mundtlige prøve bedømt med en enkelt samlet karakter.

Ved appellen bestrides kravene til den begrundelsespligt, der påhviler en udvælgelseskomité, og rækkevidden af Fællesskabets retsinstansers kontrol hermed. Appellanten har særligt bestridt Personalerettens konklusion om, at en meddelelse til den pågældende ansøger, der blot indeholder en angivelse af den samlede karakter, der har ført til, at vedkommende ikke har bestået den mundtlige prøve, under »særlige omstændigheder«, såsom tilfælde, hvor ansøgeren har opnået en karakter lige under det, der er nødvendigt for at bestå prøven, ikke er tilstrækkeligt til at opfylde begrundelsespligten.

Kommissionen gør til støtte for sin appel gældende, at dette standpunkt af følgende grunde er i strid med retssikkerhedsprincippet:

- For det første skal begrundelsespligten efter fast retspraksis afvejes med den fortrolighed, der ifølge artikel 6 i vedtægtens bilag III gælder for udvælgelseskomitéens arbejde, og som er til hinder for, at de enkelte medlemmer af udvælgelseskomitéens indstilling og detaljer med hensyn til bedømmelsen af ansøgerne personligt eller sammenlignet med andre offentliggøres.
- For det andet har Personalerettens muligvis fejlagtigt foretaget en sammenligning med tilfælde af aktindsigt, da der ikke er fastsat nogen undtagelser fra artikel 6 i vedtægtens bilag III eller nogen bestemmelser om, at der skal foretages en interesseafvejning.
- For det tredje har Personaleretten overset retspraksis, hvorefter begrundelsespligten skal stå i et rimeligt forhold til den pågældende foranstaltning og sætte Personaleretten i stand til at udøve sin retslige kontrol med afgørelsen. Da en efterfølgende retslig kontrol udøvet af Fællesskabets retsinstanser med en mundtlig prøve i sagens natur er umulig at foretage, har de nævnte retsinstanser hidtil i det væsentlige begrænset deres prøvelse til en kontrol af, at de formelle regler er blevet overholdt, og udvælgelsesproceduren er blevet behørigt offentliggjort.

Dommen skaber endvidere en retsikkerhed med hensyn til sondringen mellem forskellige typer procedureregler, for så vidt angår et organs forpligtelse til at fremlægge fortrolige dokumenter og de omstændigheder, hvorunder afslaget på at udlevere dem kan anvendes mod den pågældende (foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse og anordning af bevisoptagelse). I det foreliggende tilfælde har Personaleretten endvidere som udgangspunkt misfortolket Kommissionens standpunkt, da den aldrig har modsat sig en sådan fremlæggelse. Kommissionen har blot erklæret, at den ikke kunne fremlægge de relevante dokumenter inden for rammerne af de af Personaleretten anordnede foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, da den afventede, at Personaleretten traf en afgørelse om bevisoptagelse.

Sag anlagt den 15. december 2008 — Bactria og Gutknecht mod Kommissionen

(Sag T-561/08)

(2009/C 55/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH (Kirchheimbolanden, Tyskland), Jürgen Gutknecht (Kirchheimbolanden, Tyskland) (ved lawyers K. Van Maldegem og C. Meretu)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at sagen kan antages til realitetsbehandling, og der afsiges dom efter sagsøgerens påstand
- Det Europæiske Fællesskab tilpligtes at betale for den skade, som sagsøgerne har lidt som følge af i) den ulovlige vedtagelse af artikel 6, stk. 2, i den første og den anden undersøgelsesforordning samt Kommissionens forordning nr. 1451/2007, eller subsidiært ii) den omstændighed, at Kommissionen undlod at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sagsøgernes databeskyttelse i henhold til biociddirektivet blev opretholdt og snylteri undgået under undersøgelsesprogrammet, anslået til et samlet beløb på 3 912 569 EUR eller et andet beløb, der videre fastlægges af sagsøgerne i løbet af denne sag eller af Retten ex aequo et bono
- subsidiært afsiges mellemdom om, at Det Europæiske Fællesskab er forpligtet til at erstatte det lidte tab, og det pålægges parterne inden for rimelig tid efter denne doms afsigelse at fremlægge talmæssige oplysninger for Retten vedrørende størrelsen af den compensation, der er aftalt mellem parterne, eller i tilfælde af, at en sådan aftale ikke kan indgås,

pålægges det parterne inden for den samme periode at fremlægge deres påstande for Retten med detaljerede talmæssige oplysninger som støtte

- Det Europæiske Fællesskab tilpligtes at betale sagsøgerne udligningsrenter til morarentesats at regne fra tidspunktet for de lidte tab
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved søgsmålet har sagsøgerne nedlagt påstand om erstatning i henhold til artikel 235 EF for den skade, der angiveligt er lidt som følge af vedtagelsen af artikel 6, stk. 2, i Kommissionens forordning nr. 1896/2000 af 7. september 2000 ⁽¹⁾ om den første fase i det program, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF om markedsføring af biocidholdige produkter ⁽²⁾, sammenholdt med Kommissionens forordning nr. 2032/2003 ⁽³⁾ og Kommissionens forordning nr. 1451/2007 ⁽⁴⁾.

Subsidiært har sagsøgerne nedlagt påstand om erstatning for den skade, der angiveligt er lidt som følge af, at Kommissionen har undladt at sikre beskyttelsen af databeskyttelsesrettigheder tildelt meddelere i henhold til artikel 12 i direktiv 98/8. De har endvidere gjort gældende, at den skade, som sagsøgerne har lidt som følge af Kommissionens ulovlige adfærd, består i en betydelig reduktion af værdien af den første sagsøgers virksomhed og den mistede fortjeneste (lucrum cessans), som den første sagsøger ville have opnået ved at sælge de omhandlede biocidholdige produkter samt de aktive stoffer, der var indeholdt i disse biocidholdige produkter, hvis det ikke var for Fællesskabets adfærd.

Ud over den skade, der angiveligt er lidt af den anden sagsøger som aktionær og derfor ejer af den første sagsøgers virksomhed, er det gjort gældende, at den anden sagsøger også har mistet sit eksistensgrundlag. Endelig har sagsøgerne nedlagt påstand om udligningsrenter til morarentesats fra datoen, hvor det påståede tab skete.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1896/2000 af 7.9.2000 om den første fase i det program, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF om markedsføring af biocidholdige produkter (EFT 2000 L 228, s. 6).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16.2.1998 om markedsføring af biocidholdige produkter (EFT L 123, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2003 af 4.11.2003 om den anden fase af det tiårs arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF om markedsføring af biocidholdige produkter, og om ændring af forordning (EF) nr. 1896/2000 (EUT L 307, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1451/2007 af 4.12.2007 om den anden fase af det tiårs arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF om markedsføring af biocidholdige produkter (EUT L 325, s. 3).

Sag anlagt den 17. december 2008 — Corsica Ferries France mod Kommissionen

(Sag T-565/08)

(2009/C 55/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Corsica Ferries France SAS (Bastia, Frankrig) (ved advokats S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at nærværende stævning kan antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens beslutning af 8. juli 2008 om den støtte til omstrukturering, som Frankrig påtænker at gennemføre til fordel for Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM), annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3182 endelig udg. af 8. juli 2008, hvori Kommissionen havde fastslået følgende:

- Den af Den Franske Republik udbetalte compensation til Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (herefter »SNCM«) på 53,48 mio. EUR for forpligtelser til offentlig tjeneste udgør en ulovlig statsstøtte, men er forenelig med fællesmarkedet.
- Den negative købspris for SNCM på 158 mio. EUR, Compagnie Générale Maritime et Financières (herefter »CGMF«) varetægelse af sociale foranstaltninger over for de ansatte med et beløb på 38,5 mio. EUR og CGMF's fælles og samtidige indskud af ny kapital i SNCM på 8,75 mio. EUR, udgør ikke statsstøtte.
- Den omstrukturingsstøtte på 15,81 mio. EUR, som Den Franske Republik har iværksat til fordel for SNCM, udgør en ulovlig statsstøtte, men er forenelig med fællesmarkedet.

Sagsøgeren har gjort to anbringender gældende til støtte for sit søgsmål om:

- En mangelfuld begrundelse og en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar og retten til en effektiv søgsmålsadgang, for så vidt som et alt for stort antal data og oplysninger var udeholdt fra den anfægtede beslutning, således at sagsøgeren ikke kunne forstå dennes indhold, begrundelse og rækkevidde.

- En tilsidesættelse af artikel 87 EF og 88 EF og gennemførelsesbestemmelserne hertil, blandt andet Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, som følge af en urigtig og/eller ufuldstændig vurdering med hensyn til kapitalindskuddet på 53,48 mio. EUR som compensation for offentlig tjeneste, salget af SNCM til en negativ købspris på 158 mio. EUR, CGMF's kapitalindskud på 8,75 mio. EUR, sociale foranstaltninger på 38,5 mio. EUR samt saldoen på 22,5 mio. EUR, der blev anmeldt som omstrukturingsstøtte.

Sag anlagt den 17. december 2008 — Total Raffinage Marketing mod Kommissionen

(Sag T-566/08)

(2009/C 55/69)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Total Raffinage Marketing SA (Puteaux, Frankrig) (ved advokats A. Vandencastele, C. Falmagne, C. Lemaire og S. Naudin)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 og 2 i Kommissionens beslutning K(2008) 5476 endelig udg. af 1. oktober 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.181 — Lysvoks) annulleres delvist.
- Den bøde, som Total R.M. pålægges i beslutningens artikel 2, nedsættes i væsentligt omfang.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har i denne sag nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 5476 endelig udg. af 1. oktober 2008 i sag COMP/39.181 — Lysvoks), hvori Kommissionen fastslog, at visse virksomheder, herunder sagsøgerne, havde overtrådt artikel 81, stk. 1, EF og artikel 53, stk. 1, i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ved at deltage i prisaftaler og en løbende samordnet praksis på markedet for stearin i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) og på det tyske marked for råparaffin.

Sagsøgerne har fremsat 11 anbringender til støtte for søgsmålet vedrørende ulovligheden af artikel 81 EF, begrundelsespligten, 2006-retningslinjerne for bødeberegning ⁽¹⁾ og proportionalitetsprincippet, princippet om uskyldsformodningen, retssikkerhedsprincip, ligebehandlingsprincippet og princippet om individuelle straf derved, at Kommissionen:

- fastslog, at praksisserne vedrørende dels stearin og dels råparaffin udgjorde en samlet og løbende ulovlighed, og at Kommissionen kvalificerede praksissen vedrørende råparaffin som en aftale.
- urigtigt lagde til grund, at der forelå en samlet og løbende ulovlighed i form af en aftale om prisfastsættelse og opdeling af markedet og/eller kunderne, uanset at sagsøgeren alene foreholdes en informationsudveksling om situationen på paraffinmarkedet, priserne og den fremtidige strategi på toldområdet, kunderne og mængderne.
- på den ene side tilsidesatte den fællesskabsretlige retspraksis vedrørende begrebet offentlig afstandstagen med sin konstatering af, at sagsøgeren var ansvarlig for ulovligheden på området for voks og paraffins fulde varighed, selv om sagsøgerens deltagelse i de »tekniske møder« ophørte efter mødet den 11-12. maj 2004, dvs. næsten et år før ulovligheden blev bragt til ophør, og på den anden side anerkendte firmaet Repsols planlagte udtræden af kartellet, før ulovligheden var bragt til ophør, men ikke sagsøgerens, selv om sagsøgeren befandt sig i en lignende situation.
- afkrævede sagsøgeren bevis for en offentlig afstandstagen fra kartellet
- ikke tog hensyn til, at kartellet ikke blev gennemført
- tog udgangspunkt i værdien af de varer, som sagsøgeren havde solgt i de tre sidste regnskabsår, hvor sagsøgeren havde deltaget i ulovligheden, i stedet for værdien af de solgte varer i det sidste år, hvor sagsøgeren deltog
- lagde en for høj procentsats for værdien af de solgte varer for den del af ulovligheden, der omhandler råparaffinområdet, til grund
- anvendte metoden i retningslinjernes punkt 24 til at beregne bøden, hvilket er i strid med artikel 23, stk. 3, i forordning nr. 1/2003 og proportionalitetsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om uskyldsformodningen
- anvendte et supplerende beløb med henblik på afskrækkelse uden en tilstrækkelig begrundelse
- pålagde en bøde, der svarer til 410 % af sagsøgerens årsomsætning på det berørte marked
- tilregnede moderselskabet, Total SA, sagsøgerens adfærd

⁽¹⁾ Retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 (EUT 2006 C 210, s. 2).

Appel iværksat den 19. december 2008 af Bart Nijs til prøvelse af dom afsagt den 9. oktober 2008 af Personaleretten i sag F-49/06, Nijs mod Revisionsretten

(Sag T-567/08 P)

(2009/C 55/70)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Bart Nijs (Bereldange, Luxembourg) (ved avocat F. Rollinger)

Den anden part i appellsagen: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Appelstævningen antages til realitetsbehandling.
- Appellanten gives medhold i sine påstande.
- Følgelig ophæves kendelse afsagt den 9. oktober 2008 af Personaleretten i sag F-5/07, Bart Nijs mod Revisionsretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved denne appel har appellanten nedlagt påstand om ophævelse af dom afsagt af Personaleretten den 9. oktober 2008 i sag F-49/06, Nijs mod Revisionsretten, hvorved appellants søgsmål med påstand om annullation af afgørelsen om ikke at forfremme ham til lønklasse A*11 i forfremmelsesåret 2005, dels om erstatning, delvis ikke blev antaget til realitetsbehandling, delvis var ugrundet.

Til støtte for sin appel har appellanten fremsat fire anbringender gældende:

- En fordrejning af stævningen og replikken, for så vidt som Personaleretten i den anfægtede dom erstattede et anbringende om, at der ikke forelå en besluttende retsakt fra ansættelsesmyndigheden, hvilket indebærer en fuldstændig manglende begrundelse, med et helt andet anbringende.
- En tilsidesættelse og/eller fordrejning af bevisforholdene, idet Personaleretten ikke har taget hensyn hertil.
- En fejlagtig pålæggelse af bevisbyrden, for så vidt som Personaleretten burde have krævet bevis for sagsøgtets påstande.
- En tilsidesættelse af formodningen om uskyld som førte til, at appellanten blev tilpligtet at betale sagsomkostningerne i første instans.

Sag anlagt den 17. december 2008 — M6 mod Kommissionen

(Sag T-568/08)

(2009/C 55/71)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Métropole Télévision SA (M6) (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokats O. Freget og N. Chahid-Nourai)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 16. juli 2008 i sag N 279/2008-Frankrig (Kapitalbevilling til France Télévisions) annulleres.
- Kommissionen pålægges at indlede den formelle procedure for undersøgelse af støtte som omhandlet i artikel 88, stk. 2, første afsnit, EF.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3506 endelig udg. af 16. juli 2008, hvorved Kommissionen fastslog, at en støtte i form af en kapitalbevilling på 150 mio. EUR til France Télévisions er forenelig med fællesmarkedet. Sagsøgeren har i denne sammenhæng nedlagt påstand om, at den formelle undersøgelsesprocedure som omhandlet i artikel 88, stk. 2, EF, indledes.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort tre anbringender gældende vedrørende lovligheden af den anfægtede beslutning:

- Tilsidesættelsen af sagsøgerens processuelle rettigheder i det omfang, den bedømmelse, som Kommissionen har lagt til grund, og nærmere bestemt den bedømmelse, som vedrører den direkte årsagsforbindelse mellem meddelelsen fra Den Franske Republiks præsident af 8. januar 2008 vedrørende afskaffelsen af reklamer på de kanaler, der indehaves af koncernen France Télévisions og disses indkomsttab, er udtryk for vanskeligheder som kan begrunde indledning af den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 88, stk. 2, EF, således at konkurrenterne til koncernen France Télévisions får mulighed for at gøre deres standpunkter gældende.
- Mangelfulde oplysninger fra Kommissionen vedrørende årsagen til nedgangen i reklameindtægter og anvendelsen af den kapitalbevilling, der blev tildelt France Télévisions, for så vidt som Kommissionen ikke sikrede den neutralitet, upartiskhed og grundighed, der kræves i forbindelse med indholdet og troværdigheden af de oplysninger, den modtog, vedrørende de faktiske årsager til de tab i forbindelse med reklamer, France Télévisions led, og vedrørende den endelige anvendelse af de beløb, Den Franske Republik tildelte France Télévisions.

- Manglende begrundelse for så vidt som Kommissionen i) ikke tilstrækkeligt har begrundet den betydning, den anfægtede beslutning tillagde virkningen af meddelelsen fra præsidenten af 8. januar 2008 om afskaffelsen af reklamer på offentlige kanaler, ii) ikke har taget hensyn til den påvirkning af reklameområdet, som følger af »omlægningen« af France Télévisions aktiviteter til offentlige tjenesteydelser, og iii) ikke har henset til de private erhvervsdrivendes reaktioner, herunder sagsøgeren.

Sag anlagt den 22. december 2008 — Visonic mod KHIM — Sedea Electronique (VISIONIC)

(Sag T-569/08)

(2009/C 55/72)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Visonic Ltd (Tel Aviv, Israel) (ved lawyers A. Beschorner og C. Thomas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sedea Electronique SA (Seclin, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 14. oktober 2008 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 946/2007-2 og R 1151/2007-2) annulleres.
- EF-varemærke nr. 1 562 982 »VISIONIC« erklæres ugyldigt i forhold til alle de heraf omfattede varer.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten, og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for appelkammeret.
- Der fastsættes en dato for et retsmøde i sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmerket »VISIONIC« for varer i klasse 9

Indehaver af EF-varemærket: Sedea Electronique SA

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Visonic Ltd

Annulationsafdelingens afgørelse: Delvis medhold i begæringen om ugyldighed

Appelkammerets afgørelse: Klagen i sag R 946/2007-2 antaget til realitetsbehandling; annullation af den påklagede afgørelse og afslag på begæringen om ugyldighed; klagen i sag R 1151/2007-2 afvist.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 3, og artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, samt af almindelige varemærkeretlige principper, idet appelkammeret med urette anså, at sagsøgeren havde givet samtykke til registreringen af det EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt, og idet appelkammeret som følge heraf ikke undersøgte, hvorvidt der var risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

Sag anlagt den 22. december 2008 — Deutsche Post mod Kommissionen

(Sag T-570/08)

(2009/C 55/73)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Post AG (Bonn, Tyskland) (ved Rechtsanwältin J. Sedemund og T. Lübbig)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 30. oktober 2008 inden for rammerne af proceduren »Statsstøtte C 36/07 — Statsstøtte til Deutsche Post AG« om påbud om meddelelse af oplysninger annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er anlagt til prøvelse af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning K(2008) 6468 af 30. oktober 2008, hvorved Kommissionen i statsstøtteprocedure C 36/07 (ex NN 25/07) havde opfordret Tyskland til i medfør af artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽¹⁾ at fremsende alle dokumenter, oplysninger og data, der er nødvendige for at kunne anslå størrelsen af Deutsche Posts indtægter og udgifter fra 1989-2007.

Sagsøgeren har fremsat fire anbringender til støtte for sit søgsmål.

Ved det første anbringende gør sagsøgeren gældende, at påbuddet om oplysninger bør annulleres allerede fordi, det er truffet under tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter.

— Betingelserne for en gyldig fristfastsættelse samt for »en rykkerskrivelse, hvori [der gives] en passende yderligere frist« som omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 659/1999 var efter sagsøgerens opfattelse ikke opfyldt.

— Påbuddet om oplysninger lider af en graverende mangel på begrundelse og er derfor i strid med artikel 253 EF

— Kommissionen har under tilsidesættelse af artikel 287 EF og 10 EF forsømt at give den tyske regering og sagsøgeren lejlighed til at tage stilling til beskyttelsen af sagsøgerens forretningshemmeligheder.

Ved det fjerde anbringende gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede beslutning desuden må annulleres, da den er i strid med den materielle fællesskabsret, fordi anvendelsen af de krævede oplysninger om udgifter og indtægter fra 1. januar 1995 til 31. december 2007 med henblik på efterprøvelse af den »økonomiske kompensation« er i strid med fællesskabsrammebestemmelser 2005 og kompetencefordelingen mellem medlemsstaterne og Kommissionen samt med artikel 86, stk. 2, EF og artikel 87, stk. 1, EF sammenholdt med proportionalitets-, retssikkerheds- og ligebehandlingsprincippet og dermed åbenbart uegnet til at bedømme pensions- og hæftelsesordningen i forhold til statsstøttereglerne.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 22. december 2008 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-571/08)

(2009/C 55/74)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma og B. Klein)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 30. oktober 2008 inden for rammerne af proceduren »Statsstøtte C 36/07 — Statsstøtte til Deutsche Post AG« om påbud om meddelelse af oplysninger annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er anlagt til prøvelse af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning K(2008) 6468 af 30. oktober 2008, hvorved Kommissionen i statsstøtteprocedure C 36/07 (ex NN 25/07) havde opfordret Tyskland til i medfør af artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 659/1999⁽¹⁾ at fremsende alle dokumenter, oplysninger og data, der er nødvendige for at kunne anslå størrelsen af Deutsche Posts indtægter og udgifter fra 1989-2007.

Sagsøgeren har fremsat to anbringender til støtte for sit søgsmål.

Ved det første anbringende gør sagsøgeren gældende, at påbuddet om oplysninger er truffet under tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter.

- Betingelserne for en gyldig fristfastsættelse samt for »en rykkerskrivelse, hvori [der gives] en passende yderligere frist« som omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 659/1999 var efter sagsøgerens opfattelse ikke opfyldt. Subsidiært gør sagsøgeren gældende, at den frist, der blev fastsat i påbuddet om oplysninger selv var uforholdsmæssig kort.
- Påbuddet om oplysninger sikrer endvidere ikke Deutsche Posts krav på beskyttelse af sine forretningshemmeligheder efter artikel 287 EF, da oplysningerne formentlig vil blive videregivet til en ekstern virksomhed med henblik på udredning, og denne virksomhed muligvis også kunne arbejde for Deutsche Post's konkurrenter, og Kommissionen vægrer sig ved at informere herom.

Ved det andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at påbuddet om oplysninger ligeledes er i strid med artikel 87, stk. 1, EF og artikel 86, stk. 2 EF, sammenholdt med proportionalitets- og retssikkerhedsprincippet, da de krævede oplysninger ikke er nødvendige for bedømmelsen af nogen af de tre statsstøtteordninger, der er omfattet af proceduren.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 17. december 2008 — TF1 mod Kommissionen

(Sag T-573/08)

(2009/C 55/75)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Télévision française 1 SA (TF1) (ved avocats J.-P. Hordies og C. Smits)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 16. juli 2008 i sag N 279/2008-Frankrig (Kapitalbevilling til France Télévisions) annulleres.
- Kommissionen pålægges at indlede den formelle procedure for undersøgelse af støtte som omhandlet i artikel 88, stk. 2, EF.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3506 endelig udg. af 16. juli 2008, hvorved Kommissionen fastslog, at en støtte i form af en kapitalbevilling på 150 mio. EUR til France Télévisions er forenelig med fællesmarkedet. Sagsøgeren har i denne sammenhæng nedlagt påstand om, at den formelle undersøgelsesprocedure som omhandlet i artikel 88, stk. 2, EF, indledes.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort to anbringender gældende vedrørende realiteten:

- Konstateringen af, at der forelå alvorlige vanskeligheder, som indebar, at Kommissionen var forpligtet til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 88, stk. 2 EF. Disse alvorlige vanskeligheder består af i) den omstændighed, at beslutningen er behæftet med materielle unøjagtigheder, ii) det forhold, at de oplysninger, Kommissionen rådede over, var utilstrækkelige, og iii) den usædvanlig korte varighed af, samt omstændighederne ved den indledende undersøgelse.
- Den manglende begrundelse, for så vidt som Kommissionen ikke havde indhentet alle de nødvendige oplysninger og/eller ikke havde henset til de oplysninger, den rådede over, og for så vidt som Kommissionens argumentation i den anfægtede beslutnings punkt 23 fraviger tidligere beslutninger, uden at Kommissionen dog har anført en begrundelse for, at den har fraveget disse.

Sag anlagt den 22. december 2008 — 4care mod KHIM — Laboratorios Diafarm (Acumed)

(Sag T-575/08)

(2009/C 55/76)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* 4care AG (Kiel, Tyskland) (ved Rechtsanwältin S. Redeker)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Laboratorios Diafarm, SA (Barbera del Valles, Spanien)**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelse truffet den 7. oktober 2008 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1636/2007-2) annulleres, og intervenientens indsigelse forkastes.
- Harmoniseringskontoret og intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*Ansøger om EF-varemærket:* 4care AG.*Det omhandlede EF-varemærke:* Figurmærket »Acumed« for varer i klasse 3, 5 og 9 (ansøgning nr. 4493136).*Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:* Laboratorios Diafarm, SA.*Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:* Det spanske ordmærke »AQUAMED ACTIVE« (varemærke nr. 2506452) for varer i klasse 5 og EF-ordmærket »AQUAMED ACTIVE« (varemærke nr. 2882272) for varer i klasse 5.*Indsigelsesafdelingens afgørelse:* Indsigelsen taget til følge.*Appelkammerets afgørelse:* Afslag på klagen.*Søgsmålsgrunde:* Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (⁽¹⁾), da der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 23. december 2008 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-576/08)

(2009/C 55/77)

*Processprog: tysk***Parter***Sagsøger:* Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma og B. Klein)*Sagsøgt:* Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**Sagsøgerens påstande**

- Kommissionens forordning (EF) nr. 983/2008 af 3. oktober 2008 om vedtagelse af en plan for tildeling til medlemsstaterne af midler, der skal afholdes over 2009-budgettet, og som skal dække udgifterne til levering af fødevarer fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet, annulleres.
- Retsvirkningerne af den annullerede forordning opretholdes.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenterSagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 983/2008 af 3. oktober 2008 (⁽¹⁾), som indeholder planen for 2009 om levering af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet.Efter sagsøgerens opfattelse er der ingen fællesskabsretlig hjemmel for den pågældende forordning. Den er ganske vist støttet på forordning (EF) nr. 1234/2007 (⁽²⁾), der selv har hjemmel i Fællesskabets fælles landbrugspolitik (artikel 36 EF og 37 EF, sammenholdt med artikel 33 EF), men den opfylder ikke de deri fastsatte krav.

Oprindeligt blev uddelingsplanen udformet som en supplerende kompetence til den fælles landbrugspolitik, da der hovedsageligt anvendes eksisterende interventionslagre til et socialt formål. I flere år har uddelingsplanen imidlertid udelukkende omfattet opkøb af fødevarer på Fællesskabets marked, da der på grund af reformerne af den fælles udenrigspolitik næsten ikke er nogen interventionslagre tilbage. Sagsøgeren anser planen for i dag at være et rent socialpolitisk instrument for Fællesskabet, som der ikke er hjemmel for (princippet om tildeling af kompetencer).

Den anfægtede forordning er således ikke forenelig med forskrifterne i artikel 27, stk. 2, i forordning nr. 1234/2007, der kun tillader opkøb af fødevarer på Fællesskabets marked, hvis de midlertidigt ikke kan fås på Fællesskabets interventionslagre. Fra at være en midlertidig foranstaltning har opkøb af fødevarer på markedet imidlertid udviklet sig til at være hovedregelen.

Forordningen forfølger heller ikke nogen af de formål med den fælles landbrugspolitik, der er fastsat i artikel 33, stk. 1, EF.

For at undgå vanskeligheder ved gennemførelsen af årsplanen har sagsøgeren opfordret Retten til at begrænse retsvirkningerne af annullationen til bestemmelsen i artikel 2 i forordning nr. 983/2008, sammenholdt med forordningens bilag 2, om opkøb på markedet.

- (¹) Kommissionens forordning (EF) nr. 983/2008 af 3.10.2008 om vedtagelse af en plan for tildeling til medlemsstaterne af midler, der skal afholdes over 2009-budgettet, og som skal dække udgifterne til levering af fødevarer fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet (EUT L 268, s. 3).
- (²) Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22.10.2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299, s. 1).

Sag anlagt den 23. december 2008 — DVB Project mod KHIM — Eurotel (DVB)

(Sag T-578/08)

(2009/C 55/78)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: DVB Project (Le Grand Saconnex, Schweiz) (ved lawyer W. Pors)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Eurotel SpA (Milano, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 14. oktober 2008 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1387/2007-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Varemærket »DVB« for varer og tjenesteydelser i klasse 9 og 38

Indehaver af EF-varemærket: DVB Project

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Eurotel SpA

Annullationsafdelingens afgørelse: Afslag på begæringen om ugyldighed

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen og annullation af den anfægtede beslutning

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret urigtigt fastslog, at et monopol på det registrerede EF-varemærke, der er genstand for en ugyldighedsbegæring, alvorligt ville hæmme erhvervsdrivendes virksomhed på området for telekommunikation; tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, og artikel 51, stk. 2, i Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret undlod at undersøge velbegrundetheden af sagsøgerens anbringende om særpræg opnået ved brug.

Sag anlagt den 30. december 2008 — Cantiere Navale De Poli mod Kommissionen

(Sag T-584/08)

(2009/C 55/79)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Cantiere Navale De Poli SpA (ved avvocati A. Abate og R. Longanesi Cattani)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 21. oktober 2008 vedrørende Italiens statsstøtte nr. C 20/2008 (tidl. nr. 62/2008) annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Rådets forordning (EF) nr. 1177/2002 af 27. juni 2002 om en midlertidig defensiv ordning for skibsbygningsindustrien (EFT L 172 af 2.7.2002, s. 1) er støttet på artikel 87, stk. 3, litra e), EF og har oprettet en midlertidig defensiv ordning for

skibsbygningsindustrien, der skal genoprette markedsbetingelserne, der er ændret af den konkurrencebegrænsende praksis fra koreanske værfter. Forordningens udløb, der oprindeligt var fastsat til den 31. marts 2004, blev senere udsat et år, hvorved fællesskabsværfterne fik mulighed for at indgå yderligere aftaler om bygning af bestemte typer varetransportskibe indtil den 31. marts 2005 (forordningens nye udløbsdato). Disse aftaler, støttes efter forordningen med 6 % af aftalens værdi. Sagsøgeren har indgået fem aftaler med henblik på bygning af kemikalietankere.

Italien har med henblik på at finansiere alle aftalerne i perioden 2002-2005 anmeldt to finansieringer af 10 mio. EUR hver. Kommissionen gav tilladelse til den første ved beslutning af den 19. maj 2004, mens den afviste at give tilladelse til den anden finansiering ved den anfægtede beslutning. Kommissionen er herved af den opfattelse, at den supplerende finansiering udgør en »ny støtte« som omhandlet i artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 (EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1), for så vidt den er højere end 20 % af ordningens oprindelige tilskud. Kommissionen finder ligeledes, at den supplerende finansiering er uforenelig med fællesmarkedet, for så vidt som anmeldelsen skete efter den 31. marts 2005, som var udløbsdatoen for forordning nr. 1177/2002.

Sagsøgeren har gjort gældende, at den italienske regering ikke inden den 31. marts 2005 materielt kunne forudbestemme finansiering af aftaler, som den ikke kunne kende til, idet virksomhederne havde ret til at indgå disse indtil forordningens sidste anvendelsesdag (den 31. marts 2005).

Sagsøgeren har under anfægtelsen af beslutningen særligt fremsat følgende anbringender:

- Der foreligger en tilsidesættelse af forordning nr. 1177/2002 med hensyn til de af lovgiveren konkret forfulgte formål inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87, stk. 3, litra e).
- Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, litra a), i Kommissionens forordning nr. 794/2004, idet den kvalificerede den supplerende støtte på 10 mio. EUR som »ny støtte«.
- Anbefalingen af 20. juni 2005 fra WTO's Instans til Bilægelse af Tvister er uden betydning i forhold til de skibsbygningsaftaler, der er lovligt indgået i henhold til forordning nr. 1177/2002.
- Der mangler en begrundelse, for så vidt angår den påståede manglende hjemmel til at tillade den supplerende finansiering.
- Der foreligger en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, kontradiktionsprincippet, princippet om retten til forsvar, ligebehandlingsprincippet, subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 24. december 2008 — Kerma mod KHIM (BIOPIETRA)

(Sag T-586/08)

(2009/C 55/80)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kerma SpA (Puegnago sul Garda, Italien) (ved avvocato A. Manzoni)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at varemærket BIOPIETRA er i overensstemmelse med varemærkeforordningens artikel 4, og at det ikke mangler fornødent særpræg som omhandlet i varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b).
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »BIOPIETRA« (registreringsansøgning nr. 5 658 893) for varer i klasse 19

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registreringsansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse og forkert anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker.

Sag anlagt den 2. januar 2009 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-3/09)

(2009/C 55/81)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning af 21. oktober 2008 vedrørende statsstøtte C 20/2008 (tidl. 62/2008), som Italien vil gennemføre ved en ændring af støtteordning N 59/2004 vedrørende en midlertidig defensiv ordning for skibsbygningsindustrien, med nummer K(2008) 6015 endelig udg., meddelt Den Italienske Republik den 22. oktober 2008 ved skrivelse nr. SG-Greffe (2008) D/206436 af 22.10.2008, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den i denne sag anfægtede beslutning er den samme som i sag T-584/08, Cantiere Navale De Poli mod Kommissionen.

For så vidt angår søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter henvises til de i nævnte sag påberåbte.

Sag anlagt den 5. januar 2009 — UniCredit mod KHIM — Union Investment Privatfonds (UniCredit)

(Sag T-4/09)

(2009/C 55/82)

Stævningen er affattet på: italiensk

Parter

Sagsøger: UniCredit SpA (Rom, Italien) (ved avvocati G. Florida og R. Florida)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Union Investment Privatfonds GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 3. november 2008 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1449/2006-2) vedrørende indsigelsessag nr. B699.746 annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: UniCredit SpA

Det omhandlede EF-varemærke: Det farvede figurmærke »1 [skråt henover en cirkel] UniCredit« (registreringsansøgning nr. 2 911 105 for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 35, 36, 38, 39, 41 og 42.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Union Investment Privatfonds GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: De tyske ordmærker »UniSECTOR«, »UniDynamicFonds« og »UniGarant« for tjenesteydelser i klasse 35 og 36.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge hvad angår tjenesteydelser i klasse 36.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Forkert anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker. Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse hverken har taget hensyn til opfattelseevnen hos den kundekreds, som de af varemærket omfattede tjenesteydelser tilsigter, eller til den omstændighed, at præfixet »Uni« intet eller næsten intet særpræg har.

Appel iværksat den 15. januar 2009 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt den 4. november 2008 af Personaleretten i sag F-133/06, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-9/09 P)

(2009/C 55/83)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved avvocato G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

— Principalt:

(A.1) Den appellerede kendelse ophæves fuldt ud

(A.2) Det fastslås, at søgsmålet i første instans skulle have været antaget til realitetsbehandling

— Subsidiært

(B.1) Appellanten gives fuldt ud medhold i søgsmålet i første instans

(B.2) Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger såvel ved førsteinstansen som ved appellinstansen

— Eller mere subsidiært

(B.3) Sagen hjemvises til fornyet behandling af Personaleretten beklædt med andre dommere

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er anlagt til prøvelse af Personalerettens kendelse af 4. november 2008 i sag F-133/06, Marcuccio mod Kommissionen.

Til støtte for sagen har appellanten fremsat følgende anbringender:

- Der foreligger en fuldkommen mangel på oplysning af sagen og manglende stillingtagen til et væsentligt punkt heri, for så vidt som der i kendelsen ikke tages stilling til påstanden om, at det fastslås, at den for Personaleretten anfægtede afgørelse retligt set ikke foreligger.
- Der foreligger en fuldkommen mangel på begrundelse for konklusionerne i den appellerede kendelse vedrørende såvel påstanden om, at »Kommissionen tilpligtes at udlevere sagsøgerens personlige ejendele«, om »annullation af den anfægtede afgørelse«, og om »erstatning« som påstanden om, at indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger også som følge af forvanskning og fordrejelse af de faktiske omstændigheder, fuldstændig mangel på sagsoplysning, usammenhængende og irrationelle udsagn, samt fejlagtig og urigtig fortolkning og anvendelse af retsreglerne og af Fællesskabernes retsinstitutters praksis.
- Der foreligger en formel fejl som følge af manglende overholdelse af forpligtelsen til ikke at tage hensyn til kontra-appellen, idet indstævnte havde indgivet den for sent, med den deraf følgende skadelige indvirkning på appellants interesser.
- Der foreligger en tilsidesættelse bestemmelserne om en retfærdig rettergang.

Sag anlagt den 14. januar 2009 — Formula One Licensing mod KHIM — Racing — Live (F1 — Live)

(Sag T-10/09)

(2009/C 55/84)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Formula One Licensing BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved lawyer B. Klingberg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Racing — Live SA (Montpellier, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 16. oktober 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 7/2008-1 annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Racing — Live SA tilpligtes at betale omkostningerne ved Harmoniseringskontorets behandling af sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Racing — Live SA

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »F1 — Live« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 38 og 41

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Formula One Licensing BV

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: International varemærkeregistriering nr. 732 134 af ordmærket »F1« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 38 og 41; tysk varemærkeregistriering nr. 30 007 412 af ordmærket »F1« for tjenesteydelser i klasse 41; varemærkeregistriering i Det Forenede Kongerige under nr. 2 277 746 D af ordmærket »F1« for varer og tjenesteydelser i klasse 16 og 38; EF-varemærkeregistriering nr. 631 531 af figurmærket »F1 Formula 1« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 38 og 41; andre mærker såsom »F1 Racing Simulation«, »F1 Pole Position« og »F1 Pit Stop Café«.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på registrering af EF-varemærket

Appelkammerets afgørelse: Annullation af den anfægtede afgørelse, forkastelse af indsigelsen og medhold i begæringen om registrering af EF-varemærket.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret urigtigt fastslog, at der ikke var risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker; tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret ikke fandt, at brug af det omhandlede EF-varemærke uden skellig grund ville medføre en utilbørlig udnyttelse af særpræget eller renomméet ved sagsøgerens ældre varemærker.

Sag anlagt den 14. januar 2009 — Özdemir mod KHIM — Aktieselskabet af 21. november 2001 (James Jones)

(Sag T-11/09)

(2009/C 55/85)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Rahmi Özdemir (Dreieich, Tyskland) (ved lawyers M. Heinrich, I. Hoes, C. Schröder, K. von Werder og J. Wittenberg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brande, Danmark)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. november 2008 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 858/2007-2) annulleres.
- Indsigelse rejst af den anden part i sagen for appelkammeret den 25. januar 2005 mod ansøgningen om registrering af EF-varemærket — ansøgning nr. 3 493 137 — forkastes.
- Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med indsigelsessagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Rahmi Özdemir

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »James Jones« for varer i klasse 25

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Aktieselskabet af 21. november 2001

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærke-registrering nr. 1 107 747 af ordmærket »Jack & Jones« for varer i klasse 3, 18 og 25; det i Det Forenede Kongerige under nr. 2 063 437 registrerede ordmærke »Jack Jones« for varer i klasse 25; det i Beneluxlandene under nr. 474 622 registrerede ordmærke »Jack Jones« for varer i klasse 25; det i Danmark under nr. VR 1990 06569 registrerede ordmærke »Jack & Jones« for varer i klasse 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge for alle de anfægtede varer

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret fejlagtigt vurderede, at der består en risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker; tilsidesættelse af artikel 43, stk. 2, i Rådets forordning nr. 40/94, idet der ikke ved appelkammeret er ført bevis for brug af det i Det Forenede Kongerige registrerede varemærke nr. 2 063 437.

Appel iværksat den 19. januar 2009 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt den 4. november 2008 af Personaleretten i sag F-87/07, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-16/09 P)

(2009/C 55/86)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved avvocato G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Principalt:
 - (A.1) Den appellerede kendelse ophæves fuldt ud
 - (A.2) Det fastslås, at søgsmålet i første instans skulle have været antaget til realitetsbehandling
- Subsidiært
 - (B.1) Appellanten gives fuldt ud medhold i søgsmålet i første instans
 - (B.2) Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger såvel ved førsteinstansen som ved appelinstansen
- Eller mere subsidiært
 - (B.3) Sagen hjemvises til fornyet behandling af Personaleretten beklædt med andre dommere

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er anlagt til prøvelse af Personalerettens kendelse af 4. november 2008 i sag F-87/07, Marcuccio mod Kommissionen.

Anbringenderne og de væsentligste argumenter er identiske med dem, sagsøgeren har fremsat i sag T-9/09, Marcuccio mod Kommissionen.

Appellanten har særligt gjort gældende, at Personaleretten ikke har taget stilling til et væsentligt punkt i sagen, nemlig vedrørende tilladelsen til at fremlægge en attest underskrevet af en læge. Appellanten har desuden gjort gældende, at foreligger en fuldkommen mangel på begrundelse vedrørende antagelsen om, at erstatningspåstanden ikke kan fremmes til realitetsbehandling, vedrørende påstanden om, at Personaleretten fastslår, at »de pågældende handlinger, omstændigheder og nævnte adfærd, rent faktisk foreligger, samt — i hvert fald subsidiært — at de er ulovlige«, samt vedrørende sagen i førsteinstansen i sin helhed.

Appel iværksat den 16. januar 2009 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 4. november 2008 af Personaleretten i sag F-41/06, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-20/09 P)

(2009/C 55/87)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved advokato A. Dal Ferro, C. Berardis-Kayser og J. Currall, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien)

Appellantens påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Sagen hjemvises til fornyet behandling ved Personaleretten med henblik på, at denne tager stilling til appellants øvrige anbringender.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af Personalerettens dom af 4. november 2008, hvorved Personaleretten annullerede appellants afgørelse af 30. maj 2005 om at bringe sagsøgeren i første instans' tjeneste til ophør som følge af invaliditetsudvalgets konstatering af, at han var uarbejdsdygtig. Personaleretten tilkendte ham endvidere 3 000 EUR i erstatning for lidt ikke-økonomiske skade.

Denne annullation er udelukkende støttet på indstævntes første anbringende om en begrundelsesmangel.

Hertil gør appellanten gældende, at Personaleretten ved at nå dette resultat, har begået retlige fejl, idet den i det væsentlige konkluderede, at de læger, der deltager i en invaliditetsprocedure efter tjenstemandsvedtægtens artikel 53, 59 og 78 til støtte for deres konstateringer skal anføre en begrundelse, der svarer til den, der kræves i sager om erhvervs sygdomme og ulykker efter vedtægtens artikel 73. Ifølge Kommissionen har Personaleretten derved forvekslet to procedurer, således at invaliditetsproceduren herved gøres urimeligt byrdefuld.

Sag anlagt den 21. januar 2009 — CNOP og CCG mod Kommissionen

(Sag T-23/09)

(2009/C 55/88)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Conseil National de l'Ordre des Pharmaciens (CNOP) (Paris, Frankrig), Conseil Central de la Section G de l'Ordre National des Pharmaciens (CCG) (Paris, Frankrig) (ved advokats Y.-R. Guillou, H. Speyart og T. Verstraeten)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 6494 af 29. oktober 2008, hvorved Kommissionen i medfør af artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1/2003 (!) pålagde sagsøgerne at lade sig underkaste en undersøgelse vedrørende deres deltagelse i og/eller eventuelle iværksættelse af aftaler og samordnet praksis i strid med bestemmelserne i artikel 81 EF og/eller 82 EF.

Denne adfærd er navnlig kommet til udtryk i form af beslutninger med henblik på at forhindre farmaceuter og/eller retssubjekter i at få adgang til markedet for tjenesteydelser med medicinsk biologiske analyser, at begrænse deres virksomhed på dette marked eller udelukke dem fra dette marked, navnlig ved ikke at indskrive farmaceuter og/eller juridiske personer, der ønsker at tilbyde tjenesteydelser med medicinsk biologiske analyser, i tabellen i Sektion G og ved ikke at ajourføre deres indskrivelse i tabellen.

Sagsøgerne har til støtte for deres søgsmål påberåbt sig tre anbringender vedrørende følgende:

- Der er sket en tilsidesættelse af princippet, hvorefter fællesskabsinstitutionernes beslutninger skal stiles til enheder, som er juridiske personer, idet Ordre National des Pharmaciens ligeledes var adressat for den anfægtede beslutning uden at være en juridisk person.
- Der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet Kommissionen ikke klart har identificeret den enhed, der kan udgøre en virksomhed eller en virksomhedssammenslutning, jf. artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1/2003, og ikke har anført, hvilke forhold berettiger en sådan betegnelse.

— Der er sket en tilsidesættelse af artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1/2003 for så vidt som hverken sagsøgerne eller Ordre National des Pharmaciens i) er virksomheder, eftersom de ikke udøver økonomiske aktiviteter, ii) kan kvalificeres som virksomhedssammenslutninger, eftersom de samler en række medlemmer, der ikke alle udøver økonomiske aktiviteter, og eftersom de ikke opfylder de kendetegn for identificering af virksomheder, fastsat af Domstolen for faglige sammenslutninger pålagt offentlige opgaver.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

Sag anlagt den 21. januar 2009 — Biocaps mod Kommissionen

(Sag T-24/09)

(2009/C 55/89)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Biocaps (Orsay, Frankrig) (ved avocats Y.-R. Guillou, H. Speyart og T. Verstraeten)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, den juridiske enhed, der er ansvarlig for driften af Laboratoire Champagnat Desmoulins Philippakis, har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 6524 af 29. oktober 2008, hvorved Kommissionen i medfør af artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1/2003 (¹) pålagde det nævnte laboratorium samt alle de enheder, dette direkte eller indirekte kontrollerer, at lade sig underkaste en undersøgelse vedrørende deres deltagelse i og/eller eventuelle iværksættelse af aftaler og samordnet praksis i strid med bestemmelserne i artikel 81 EF og/eller 82 EF.

Denne adfærd er navnlig kommet til udtryk i form af beslutninger med henblik på at forhindre farmaceuter og/eller retssubjekter i at få adgang til markedet for tjenesteydelser med medicinsk biologiske analyser, at begrænse deres virksomhed på dette marked eller udelukke dem fra dette marked.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål påberåbt sig et enkelt anbringende vedrørende tilsidesættelse af princippet, hvorefter fællesskabsinstitutionernes beslutninger skal stiles til enheder, som er juridiske personer, når den anfægtede beslutnings adressat ikke længere eksisterer på tidspunktet for beslutningens vedtagelse.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 17. december 2008 — Groupe Perry og Isibiris mod Kommissionen

(Sag T-132/98) (¹)

(2009/C 55/90)

Processprog: fransk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 312 af 10.10.1998.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 18. december 2008 — Fédération nationale du Crédit agricole mod Kommissionen

(Sag T-98/06) (¹)

(2009/C 55/91)

Processprog: fransk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 131 af 3.6.2006.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 27. november 2008 — Klug mod EMEA

(Sag F-35/07) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansatte — afslag på fornyelse af tidsbegrænset ansættelseskontrakt — negativ vurderingsrapport — mobning på arbejdspladsen)

(2009/C 55/92)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bettina Klug (London, Det Forenede Kongerige) (først ved avocat W. Grupp, derefter ved avocat S. Zickgraf)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (ved V. Salvatore, S. Vanlievendael, som befuldmægtigede, bistået af avocats H.-G. Kamann og N. Röfler)

Sagens genstand

Annulatio af Det Europæiske Lægemiddelagents afgørelse om afslag på sagsøgers klage om forlængelse af ansættelseskontrakten — anmodning om ny bedømmelsesrapport — erstatning

Konklusion

- 1) Det Europæiske Lægemiddelagentur frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 140 af 23.6.2007, s. 45.

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 20. januar 2009 — Klein mod Kommissionen

(Sag F-32/08) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — pensioner — invalidepension — dødsfald — begrebet børn, over for hvem der består forsørgerpligt — artikel 2 i vedtægtens bilag VII — erstatning ved dødsfald — ydelse ved dødsfald — børnepension)

(2009/C 55/93)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Marie-Claude Klein (Grasse, Frankrig) (ved avocats S. Rodrigues og Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Martin og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af ansættelsesmyndigheds afgørelse af 4. maj 2007 om afslag på at tildele sagsøgeren ydelse ved dødsfald, erstatning ved dødsfald og børnepension.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Marie-Claude Klein betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 116 af 9.5.2008, s. 36.

Sag anlagt den 17. december 2008 — Petrilli mod Kommissionen

(Sag F-100/08)

(2009/C 55/94)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alessandro Petrilli (Grottammare, Italien) (ved advokats J.-L. Lodomez og J. Lodomez)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelse vedrørende fastsættelsen af stedet for sagsøgerens faste bopæl.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse af 16. september 2008, hvorved ansættelsesmyndigheden afslog at fastsætte sagsøgerens faste bopæl til at være i Italien, annulleres.
- Om fornødent annulleres en eventuel afgørelse, som Kommissionen måtte foranlediges til at træffe med hensyn til den klage, der er indgivet af sagsøgeren som følge af fremlæggelsen af nye beviser.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale renter fra den 1. juli 2007 af det beløb, der skyldes som følge af, at justeringskoefficienten for Italien anvendes med tilbagevirkende kraft på sagsøgerens pension, med den sats, som ECB har fastsat for primære refinansieringstransaktioner, og som finder anvendelse i den pågældende periode, med tillæg af to procentpoint.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 15. december 2008 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-102/08)

(2009/C 55/95)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase Italien) (ved avvocato G. Cipressa)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Kommissionens afgørelse om at afslå sagsøgerens anmodning om dels erstatning for den skade, han led i forbindelse med flytningen af hans personlige ejendele, der befandt sig i hans tjenestebolig i Luanda, dels om destruktion af samtlige dokumenter, som Kommissionen er i besiddelse af vedrørende de nævnte ejendele, samt om genindsættelse i besiddelsen heraf.

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kommissionens afslag på sagsøgerens anmodning af 1. september 2007 er en nullitet, subsidiært annulleres dette afslag samt om fornødent afslaget på hans klage af 18. juli 2008.
- Om fornødent fastslås det, at notatet af 18. juli 2008 er en nullitet, subsidiært annulleres det.
- Det fastslås, at Kommissionens tjenestemænd eller befuldmægtigede den 30. april 2003 og den 2. maj 2003 mod sagsøgerens vilje trængte ind i tjenesteboligen, tog fotografier og udfærdigede en liste over sagsøgerens formodede personlige ejendele, anslog værdien af hver genstand på denne liste, trængte ind i sagsøgerens køretøj, bemægtigede sig sagsøgerens personlige ejendele og køretøj og bortviste sagsøgeren fra boligen og dennes tilknyttede lokaler.
- Det fastslås, at den pågældende adfærd var ulovlig.
- Kommissionen tilpligtes at udfærdige en liste indeholdende en nøjagtig beskrivelse af hver enkelt genstand, der figurerer i de dokumenter, der blev udfærdiget i forbindelse med ovennævnte hændelser, samt at fremsende denne liste til sagsøgeren ved anbefalet post.
- Kommissionen tilpligtes fysisk at destruere hvert enkelt dokument og underrette sagsøgeren om denne tiltagelse.
- Kommissionen tilpligtes at genindsætte sagsøgeren i besiddelsen af hans ejendele.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 722 000 EUR eller det større eller mindre beløb, som Personaleretten anser for ret og rimeligt, for den skade, der blev forvoldt ved ovennævnte hændelser.
- Kommissionen tilpligtes at betale renter af ovennævnte beløb fra datoen for anmodningen, dvs. den 1. september 2007, til betalingen sker.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning på 100 EUR dagligt for den skade, der forvoldes ved den manglende udarbejdelse og meddelelse af listen over dokumenter fra i morgen og indtil den dag, hvor denne liste meddeles sagsøgeren eller det større eller mindre beløb, som Personaleretten finder ret og rimeligt.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning på 100 EUR dagligt for den skade, der forvoldes ved den manglende fysiske destruktions fra i morgen og indtil den dag, hvor denne destruktions finder sted, eller det større eller mindre beløb, som Personaleretten finder ret og rimeligt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning på 100 EUR dagligt for den skade, der forvoldes ved den manglende genindsættelse i besiddelsen af sine ejendele fra i morgen og indtil den dag, hvor dette sker, eller det større eller mindre beløb, som Personaleretten finder ret og rimeligt.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 9. januar 2009 — Putterie-de-Beukelaer mod Kommissionen

(Sag F-1/09)

(2009/C 55/96)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Françoise Putterie-de-Beukelaer (Bruxelles, Belgien) (ved avocat E. Boigelot)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at give sagsøgeren adgang til attestationsproceduren 2007.

Sagsøgerens påstande

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 30.9.2008 om afslag på sagsøgerens klage over, at hendes ansøgning til attestationsproceduren 2007 ikke blev imødekommet, annulleres.
- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til attestationsproceduren 2007 annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 19. januar 2009 — Menghi mod ENISA

(Sag F-2/09)

(2009/C 55/97)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Achille Menghi (Cagliari, Italien) (ved avocat L. Defalque)

Sagsøgt: Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulteration af afgørelsen om ikke at bekræfte sagsøgerens kontrakt efter prøvetidens udløb, samt påstand om erstatning for økonomisk og ikke-økonomisk skade.

Sagsøgerens påstande

- Annulteration af afgørelsen af 3. oktober 2008 om afslag på sagsøgerens klage over ansættelsesmyndighedens afgørelse af 14. marts 2008 om ikke at bekræfte hans kontrakt.
- Følgelig annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 14. marts 2008 om ikke at bekræfte sagsøgerens kontrakt.
- Ansættelsesmyndigheden tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for den økonomiske skade, han har lidt ved den manglende bekræftelse af hans ansættelseskontrakt på tre år, den økonomiske skade, han har lidt som følge af lægeudgifter, han har måttet afholde, og den ikke-økonomiske skade han har lidt som følge af psykisk chikane.
- Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 16. januar 2009 — Ridolfi mod Kommissionen

(Sag F-3/09)

(2009/C 55/98)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Roberto Ridolfi (Bruxelles, Belgien) (ved avocat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om at give sagsøgeren afslag på genanvendelse og opretholdelse af forhøjet uddannelsestillæg for sine to ældste børn.

- Om fornødent annullation af Kommissionens udtrykkelige afslag af 6. oktober 2008 på den klage, som sagsøgeren havde indgivet i henhold til artikel 90, stk. 2, den 5. juni 2008.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 5. marts 2008 hvorved sagsøgeren fik afslag på genanvendelse og opretholdelse af forhøjet uddannelsestillæg for sine to ældste børn.
- Annulation af enhver afgørelse truffet af Kommissionen til gennemførelse af den nævnte afgørelse fra ansættelsesmyndigheden af 5. marts 2008, særligt note fra kontorchefen for Kontoret »Rettigheder og Forpligtelser for Tjenestemænd og Kontraktansatte« i Afdelingen for Eksterne Tjenester i GD Eksterne Forbindelser af 12. december 2008 om tilbagesøgning af et beløb på 1 295,38 EUR.

**Kendelse afsagt af Personaleretten den 18. december 2008
— Gippini Fournier mod Kommissionen**

(Sag F-21/08) ⁽¹⁾

(2009/C 55/99)

Processprog: fransk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 116 af 9.5.2008, s. 33.